

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 11 ТРАВНЯ 2001 ЧИСЛО 19 VOL. CVIII FRIDAY, MAY 11, 2001 No. 19

„Україна на роздоріжжі: 10 років після відновлення незалежности"

ВАШІНҐТОН. – Такою була тема слухань Комісії США з питань безпеки й співпраці в Европі, відомої як Гельсінкська комісія, які відбулися 2 травня ц.р. в одному з приміщень американського Конґресу. З боку Гельсінкської комісії у слуханнях взяли участь її голова, сенатор Бен Найтгорз Кампбел, співголова комісії конґресмен Кристофер Смит і конґресмени Стенлі Роєр, Бенджамин Кардин, Зак Вамп та Ален Гейстингс.

Доповідачами-гостями були: Джон Пернел – заступник виконуючого обов'язки спеціяльного радника американського Державного секретаря в справах незалежних держав, що постали після розпаду Совєтського Союзу; Євген Марчук – секретар Ради з питань національної безпеки й оборони України; Адріян Каратницький – президент правозахисної організації Freedom House („Дім Свободи"); й Аріел Коен – представник консервативного аналітичного центру Heritage Foundation (Фундація „Спадщина").

Відкриваючи слухання, сенатор Бен Найтгорз Кампбел сказав, що загальна корупція на вищих щаблях влади, суперечлива поведінка влади у розслідуванні обставин зникнення журналіста Георгія Ґонґадзе, тривалі проблеми в ділянці прав людини викликають закономірні запитання щодо відданости України засадам демократії, людських прав і дотримання закону. Сенатор зазначив, що його особливо хвилює розмах корупції в Україні, яка пригнічуюче впливає на народ і відстрашує чужоземні інвестиції, що їх так потребує Україна для відродження своєї економіки. Він підкреслив, що корупція загрожує підірвати незалежність і демократію, яка тільки почала розвиватися. Майже десять років після осягнення незалежности, вимріяної за сотні літ, Україна стала на роздоріжжі, якщо йдеться про її демократичний розвиток і геополітичну орієнтацію. „Чи діє Україна відповідно до свого задекларованого бажання інтеґруватися з Европою, і чи сходить вона зі свого прозахідного спрямування?" – запитав риторично сенатор Б. Кампбел.

З подібними короткими заявами виступили присутні конґресмени, члени Гельсінкської комісії. Зокрема співголова комісії Кристофер Смит зазначив, що, незважаючи на сили, ворожі реформам, Сполучені Штати не повинні залишати Україну напризволяще.

Першим до слова сенатор Кампбел попросив представника Державного департаменту Джона Пернела. Він дав загальний огляд американсько-українських взаємин, ствердивши, що останнім часом ситуація в Україні, без сумніву, погіршилась у кількох аспектах. Вирішити ці проблеми, продовжував він, завдання самих українців. Якщо вони вдадуться до необхідних заходів для подолання цих проблем, то Сполучені Штати і їхні европейські союзники готові істотно допомагати Україні. На запитання, чи сучасне пожвавлення взаємин між Україною і Росією є загрозливим, представник Державного департаменту сказав, що така активізація взаємин є природною, але що Сполучені Штати бажали б більшої прозорости в про-

(Закінчення на стор. 3)

Євген Марчук (зліва) і Костянтин Грищенко на засіданні комісії

Вийшла заява США про позитивну ідентифікацію тіла Георгія Ґонґадзе

КИЇВ. – 6 березня та 26 квітня д-р Вільям Родріґес з Інституту патології Збройних Сил США провів обстеження останків, знайдених 2 листопада 2000 року в Таращанському районі України. Обстеження проводилися у Київському міському центральному бюрі судово-медичної експертизи.

У ході двох обстежень були зроблені визначення біологічних параметрів тіла, взято зразки кісток для порівняльної ДНК-аналізи спеціялістами у Федеральному бюрі розслідувань США (ФБР). При порівнянні біологічних параметрів тіла з параметрами Георгія Ґонґадзе було встановлено їхнє збігання. Докладне вивчення скелетних елементів показало, що вони належать одній особі. Обстеження останків також виявило сліди старої загоєної скелетної травми, що знаходилася на правій променевій кістці нижньої частини руки та фалангах мізинця лівої руки.

Рентґенограми цих травм були порівняні із наявними прижиттєвими рентґенограмами Георгія Ґонґадзе. Прижиттєві рентґенограми Георгія Ґонґадзе були надані його матір'ю Олександрою Ґонґадзе. Порівняння рентґенограм виявило збігання скелетної морфології, включно зі слідами травми та наявністю металевих осколків. Вивчення порівнянь ДНК, проведених ФБР, підтверджує висновок скелетної судмедекспертизи, що останки належать одній особі.

Порівняння параметрів ДНК, отриманих від Олександри Ґонґадзе, Мирослави Ґонґадзе та двох її дочок, Соломії та Нани, не виключає, що тіло належить дитині Олександри Ґонґадзе. Порівняння ДНК також не виключає, що тіло є останками батька Соломії та Нани Ґонґадзе. Узяті разом порівняння ДНК дають додаткове підтвердження рентґенографічної ідентифікації тіла.

Висновок, що базується на скелетній судмедекспертизі, порівнянні рентґенографій та дослідженнях ДНК, полягає в тому, що досліджені останки безсумнівно належать зниклому журналістові Георгію Ґонґадзе.

Посольство США в Україні
8 травня 2001 року

* * *

Американські експерти не з'ясували причину смерти – зокрема через відсутність голови і давність виявлення трупа. Потерпілі не будуть ознайомлені з усім об'ємом висновків американських експер-

(Закінчення на стор. 19)

Папа Іван Павло II просив вибачення у „православних братів і сестер"

АТЕНИ, Греція. – Святіший Отець Іван Павло II в п'ятницю, 4 травня, під час першої візити Папи Римського до Греції – твердині Східнього Православ'я від 1054 року, просив Божого пробачення за гріхи, вчинені католиками „супроти їх православних братів і сестер", включно з пограбованням столиці Візантії (сьогоднішнього Константинополя) хрестоносцями у XIII столітті. Могутній і непередбачений жест Папи Івана Павла II був спрямований на загоєння християнського східньо-західнього поділу. „За минулі і теперішні дії синів і дочок Католицької Церкви, що ділом чи бездіяльністю прогрішилися супроти їхніх Православних братів і сестер, нехай Господь дарує нам пробачення, про котре Його благаємо." Пробачення Папи, за словами Архиєпископа Христодоулоса – провідника Грецької Православної Церкви, „уможливить зміст конструктивного діялогу" між католиками і православними.

У суботу, 5 травня, у Дамаску Папа Римський закликав християн, мусульманів та юдеїв до встановлення миру у реґіоні. Іван Павло II відвідав мечеть Омейяс в Дамаску, де за переказами, у фундаменті храму поховано останки Івана Хрестителя. В історії він став першим Главою Католицької Церкви, який молився в мечеті.

У неділю, 6 травня, Папа побував на Голянських висотах, захоплених Ізраїлем у Сирії під час війни 1967 року, відвідав село Кунейтра, яке ізраїльтяни вже повернули Сирії, де провів Богослужіння та посадив маслинове дерево – як символ миру. Сирійці навмисне залишили село в руїнах на згадку про те, що вони називають варварською поведінкою ізраїльтян. Суперечка між Ізраїлем та Сирією в питанні повернення Голянських

(Закінчення на стор. 19)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Оприлюднено кандидатури на Прем'єра

КИЇВ. – Президент Л. Кучма 8 травняв перше публічно назвав прізвища можливих претендентів на прем'єрське крісло. Під час відвідин лікарні для ветеранів у селі Циблі, відповідаючи на запитання журналістів, він заявив, що призначить виконувача обов'язків глави уряду у випадку, якщо парлямент не затвердить представлену ним кандидатуру прем'єра. Разом з тим Президент вважає, що парлямент „затвердить" запропоновану ним кандидатуру. Про кандидатури на посаду прем'єра Президент сказав: „Я з усіма кандидатурами згодний". Серед них він назвав голову Державної податкової адміністрації Миколу Азарова, провідника партії промисловців і підприємців Анатолія Кінаха, голову Державної комісії з питань оборонно-промислового комплексу Володимира Горбуліна, голову міської ради Києва Олександра Омельченка. Президент назвав людей, які вже публічно відмовилися від можливого прем'єрства, і не назвав кандидата, який прагне до цього, – провідника „Трудової України" Сергія Тигіпка. Також Л. Кучма не згадав і офіційно запропонованого партією „Яблуко" Віктора Суслова. „Сьогодні повинна бути на посаді прем'єра конячка, яка тягнула б плуг, а позаду повинне бути кермо", – сказав він, додавши: „А я постараюся тримати ручки цього плуга". Він вважає,що новий прем'єр повинен бути людиною незаполітизованою". Умовний термін закінчується, і Президент повинен оголосити свою кандидатуру на прем'єра до 15 травня.

Вибух на шахті

МАКІЇВКА, Донеччина – На одному із цвинтарів міста Макіївки в понеділок, 7 травня, відбулися поховання гірників, які загинули внаслідок вибуху на шахті ім. Кірова в Макіївці, що стався ввечорі в суботу, 5 травня. На шахті вибухнула метанова суміш. За інформацією керівництва шахти, під час вибуху на шахті перебував 151 гірник, 45 осіб – безпосередньо в зоні вибуху. Як вважається, 11 гірників загинули, хоча наразі доля одного невідома. Понад 30 гірників опинилися в лікарні, переважно через отруєння рудним газом. Спеціяльна урядова комісія на чолі з віце-прем'єром України Олегом Дубиною з'ясовує причини аварії.

Кардинал Л. Гузар турбується виступами РПЦ

ЛЬВІВ. – Українська Греко-Католицька Церква занепокоєна відверто неґативним ставленням Російської Православної Церкви до візити Папи Івана Павла II в Україну. Про це заявив Глава УГКЦ, Кардинал Любомир Гузар на пресконференції у Львові в понеділок, 7 травня. У сьогоднішніх обставинах „поведінка православних видається негідною і світ це засуджує", сказав він. На думку кардинала, необхідно спокійно сприймати нинішню поведінку РПЦ і сподіватися на її зміну. Владика Гузар не виключає, що під час візити Папи в Україну можуть відбутися акції протесту, однак заявив, що не буться ніяких ексцесів. „Люди, які виступають проти Папи, забувають, що це така людина, виступати проти якої означає засуджувати самого себе",– наголосив Глава УГКЦ.

Заяви УПЦ Московського патріярхату є проявом страху

КИЇВ. – Співголова Координаційної комісії з підготування візити Папи Івана Павла II в Україну о.Теодозій Янків критично поставився до заяв УПЦ Московського патріярхату про недоцільність візити Папи наприкінці червня. Промовляючи 4 травня на прес-конференції у Києві о.Теодозій твердив, що подібні заяви свідчать про те, що представники Московського патріярхату бояться втратити вплив в Україні. Водночас він висловив переконання , що візита Папи Римського Івана Павла II сприятиме процесові об'єднання Української Церкви. Тим часом УПЦ Московського патріярхату заявляє про небажаність приїзду Папи Римського до того, як буде врегульовано міжхристиянський конфлікт з греко-католиками на заході України і говорить про можливість акцій протесту проти візити.

Новий порядок в'їзду до країни

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України А. Зленко, коментуючи ухвалену на засіданні Кабінету Міністрів 6 травня постанову „Про порядок в'їзду в Україну громадян країн-учасниць Співдружности Незалежних Держав", повідомив, що громадяни Росії та Білорусі зможуть і надалі в'їжджати в Україну без закордонного паспорта, тоді як для громадян інших країн СНД його наявність відтепер обов'язкова. Порядок в'їзду громадян країн СНД в Україну за закордонними паспортами відповідає інтересам України, оскільки сприятиме посиленню контролі за в'їздом і перебуванням в Україні, а також протидіятиме нелеґальній міґрації.

Профспілки підтримають бльок партій на чолі з В. Ющенком

КИЇВ. – Більшість організацій Федерації профспілок України підтримають бльок партій національ-демократичного спрямування на чолі з Віктором Ющенком. Про це заявив 5 травня голова ФПУ, народний депутат України Олександр Стоян, виступаючи на з'їзді Народного Руху України, що проходив у Києві. Він зазначив, що зараз до ФПУ входить близько 70 організацій, і він не може відповідати за всіх, але він переконаний, що більшість із них підтримуватиме такий бльок. О.Стоян наголосив, що профспілки підтримують конструктивну співпрацю як з урядом, так і з опозицією, і вони займають державницьку позицію. На підтвердження цього О.Стоян нагадав що профспілки вперше за 10 років незалежности України підтримали прем'єр-міністра В.Ющенка, і співпраця з урядом В.Ющенка засвідчила, що позитивна праця з урядом можлива.

За матеріялами інформаційних аґентств

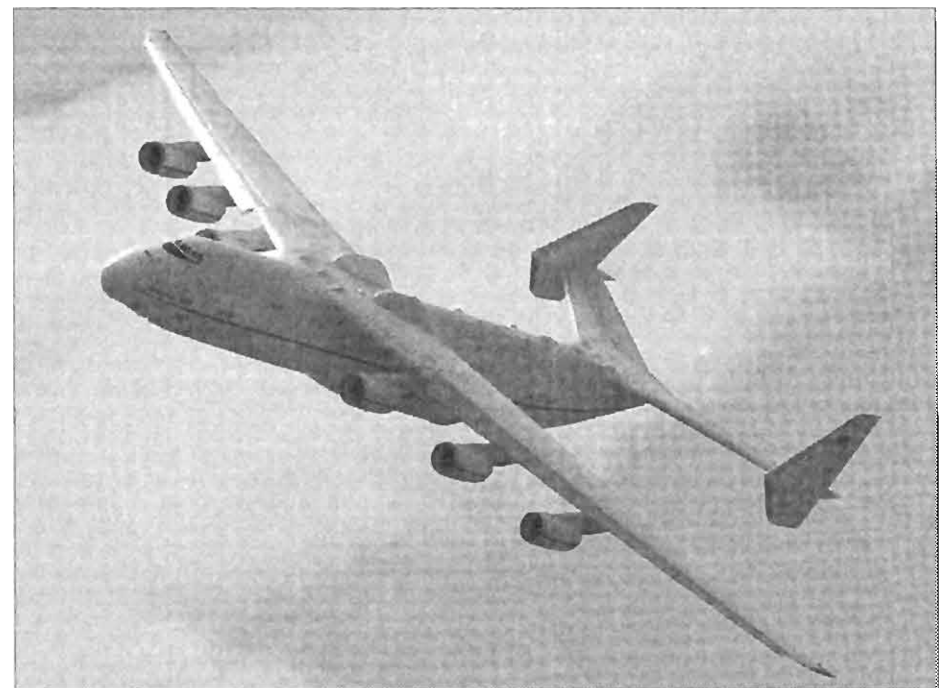
Г. Удовенка знову обрано провідником Народного руху України

Голова Народного руху України Генадій Удовенко на XI з'їзді НРУ .

КИЇВ. – На XI з'їзді Народного Руху України, котрий відбувся 5-6 травня, Г. Удовенка переобрано керівником партії. За його кандидатуру проголосував 371 делеґат, проти – 177, утрималися – 65 з 698 делеґатів з'їзду. За кандидатуру М. Косіва проголосували 257 делеґатів з'їзду НРУ. На пресовій конференції у Києві в неділю, 6 травня, після закінчення XI з'їзду Народного Руху України, Генадій Удовенко зі жалем зазначив, що Михайло Косів, кандидатура якого на посаду голови партії не була підтримана делеґатами з'їзду, відмовився увійти до керівних органів Руху. „Я завжди вважав його символом і совістю Народного Руху", – заявив керівник НРУ. До вчорашнього дня М.Косів був заступником голови НРУ.

Перший політ літака АН-225 „Мрія"

Літак Ан-225 „Мрія".

КИЇВ. – 7 травня відбувся перший після модернізації політ найбільшого в світі транспортного літака Ан-225 „Мрія", здатного підняти на борт майже 250 тонн вантажу. Плянується, що модернізований літак в червні буде представлений на виставці в Ля Бурже, Франція.

Британські авіокомпанії Air Foyle і Heavy Lift Airlines, які оголосили у квітні про створення єдиної корпорації з українським партнером - компанією „Авіолінії Антонова", зацікавлені в добудуванні та початку комерційної експлуатації другого літака АН-225 „Мрія". Голова Air Foyle Крістофер Фойл після лету літака Ан-225 висловив упевненість, що АН-225 може використовуватися компаніями аерокосмічних комплексів США і Европи.

Перший літак Ан-225 „Мрія" був створений у 1988 році як повітряна стартова плятформа для космічного вантажного корабля „Буран". Вантажна кабіна „Мрії" може вмістити 16 універсальних 10-тонних контейнерів, до 80 автомобілів. На літаку Ан-225 встановлено 106 світових рекордів. „Мрія" може використовуватися як складова частина морського пошуково-рятувального комплексу, до складу якого входить також екраноплян „Орля", що розміщується на літаку і скидається з повітря в районі катастрофи. Будівництво другого АН-225 „Мрія" було розпочато в 1987 році, але роботи були повністю припинені в 1991 році через відсутність коштів. „Авіолінії Антонова" використовує літака Ан-124 „Руслан" - найбільший у світі з вантажопідйомністю до 150 тонн.

Україна на роздоріжжі...

(Закінчення зі стор. 1)

Сенатор Бен Найтгорз Кампбел

цесі приватизації в Україні та зменшення енергетичної залежности України від Росії.

Наступним доповідачем був офіційний представник уряду України Євген Марчук. Він нагадав про певні позитивні кроки України за останніх десять років, перерахував численні міжнародні угоди, підписані Україною, вказав на закриття Чорнобильської АЕС і відмову від ядерної зброї. Є. Марчук назвав взаємовигідним недавнє посилення у російсько-українських стосунках, яке, мовляв, сприяє загальноевропейській стабільності. Теперішній політичний конфлікт в Україні Є. Марчук назвав доказом природного дозрівання молодої української держави. Він подякував США за два мільярди долярів допомоги, яку Вашінгтон надав Україні за час її відновленої незалежности. Сполучені Штати, сказав Євген Марчук, завжди матимуть в Україні свого справжнього і гідного довір'я партнера. Слід ствердити, що не всі відповіді Є. Марчука на деякі запитання членів Гельсінкської комісії були чіткі й однозначні.

Черговими доповідачами були Адріян Каратницький і Аріел Коен. На початку А. Каратницький зазначив, що навіть найневтральніші й найоб'єктивніші спостерігачі мусять визнати, що за перше десятиліття відновленої незалежности становище свободи в Україні й поступ України до конкурентоспроможної ринкової економіки й відкритого демократичного суспільства викликає розчарування. Скандал навколо зникнення журналіста Георгія Ґонґадзе, усунення від влади реформаторського уряду прем'єр-міністра Віктора Ющенка зумовили напружену політичну ситуацію в Україні. Уряд Ющенка встановив контролю над скорумпованим енергетичним сектором, через що група економічних магнатів втратила понад мільярд долярів річно незаконного прибутку, що спонукало їх до тактичного союзу з комуністами з метою повалити невигідний їм уряд. Найбільшими викликами розвиткові економіки й демократії в Україні А. Каратницький вважає корумпованість економічної системи й надмірне зосередження влади в руках виконавчої гілки. Проте він гадає, що завдяки довголітній великій допомозі з боку США й Заходу в Україні вже є велике число виборців, які виступають за реформи й за співпрацю зі Заходом. На думку А. Каратницького, ті сили мають добрий шанс повернути Україну на шлях політичної й економічної свободи.

Доповідачі Аріел Коен (зліва) і Адріян Каратницький.

Останній доповідач, Аріел Коен, констатував, що т. зв. касетний скандал підірвав політичне становище в Україні, з чого зразу ж скористалася Росія. Коен сказав, що останніми місяцями цілий ряд стратегічно важливих промислових об'єктів потрапили під контролю Росії. Значно зріс також вплив Москви в питаннях, що стосуються оборони, безпеки й державної незалежности України. Політична й економічна незалежність України й її політична орієнтація, правдоподібно, визначатимуть умови безпеки в східній і південносхідній Европі на наступні десятиліття. Українське питання, на думку А. Коена, швидко стає раннім і складним викликом для закордонної політики нового Президента США Джорджа Буша.

Треба відзначити, що слухання Гельсінкської комісії США виявили велику поінформованість її членів справами України. У цьому є заслуга професійного персоналу комісії, зокрема його знавця українських питань Ореста Дейчаківського.

Р.Ф.

Фото Art Ukraine.com

Мирослава Ґонґадзе: „Завжди працюватиму для того, щоб Україна стала нормальною державою"

ВАШІНҐТОН. – „В Україні сьогодні немає вільної преси", – цією констатацією Мирослава Ґонґадзе почала свій виступ на прес-конференції, яка відбулася 3 травня в Національному прес-клюбі американської столиці під егідою правозахисної організації „Дім Свободи".

Дружина вбитого українського журналіста Георгія Ґонґадзе ствердила: залежність засобів масової інформації від олігархічних груп в Україні настільки велика, що ЗМІ стали фактично інструментом для маніпуляцій і для оборони власних економічних інтересів тих кланів. Багато журналістів, продовжувала вона, просто не дозволяють собі говорити те, що вони хотіли б сказати, і те, що вони бачать. Саме таким журналістом, який говорив правду про те, що бачив, був Георгій Ґонґадзе. Інші журналісти рівнялися на нього, і коли його не стало, вони пішли за його принципами й почали вимагати розслідування обставин його зникнення та пов'язаного з тим так званого „касетного скандалу". В Україні ще до цього, продовжувала Мирослава, пропадали журналісти і політики. Згадати хоча б убитого голову правління Національного банку України Вадима Гетьмана, зникнення керівника Політичної ради Народного Руху України Михайла Бойчишина, про все ще не до кінця з'ясовані причини загибелі в автокатастрофі голови НРУ Вячеслава Чорновола.

Соломія й Нана Ґонґадзе

М. Ґонґадзе зазначила, що влада України надто повільно приходить до усвідомлення, що при сучасному розвитку технології вона більше не може узурпувати інформацію. Інтернет і мобільні телефони унеможливлюють відродження тоталітарних суспільств.

Закінчуючи своє слово, Мирослава Ґонґадзе сказала: „Відсутність економічних і політичних реформ в Україні приводить до послаблення цієї держави. Захід вже десять років стоїть з відчиненими дверима і каже: „Будь ласка, приходьте до нас!" А Україна відвертається спиною і відповідає: „Ми ще не вирішили". І це найжахливіше. На жаль, ми рухаємося не до Европи, а до Білорусі й Росії".

Відповідаючи згодом на запитання, М. Ґонґадзе, серед іншого, зазначила, що вона не знає, хто винен у загибелі її чоловіка, але підкреслила, що Президент Кучма винен вже хоча б тому, що на виявленій авдіоплівці він сказав, що бажав би позбутися Георгія Ґонґадзе. Л. Кучма також відповідальний за систему, яка не дозволяє відкритого розслідування цієї справи.

Мирослава висловила сумнів у тому, що будь-коли буде встановлено дату й причину смерти її чоловіка, а це унеможливить дальше розслідування справи. Якщо Захід може посприяти розвиткові посттоталітарних держав, сказала вона далі, то повинен в першу чергу допомагати розвиткові незалежних засобів масової інформації і громадянського суспільства.

Підсумовуючи свої відповіді, Мирослава Ґонґадзе підкреслила: „Єдине, що можу сказати, то це те, що де б я не була – в Києві, у Варшаві, у Вашінгтоні чи в Страсбурзі – завжди працюватиму для того, щоб Україна стала нормальною державою. І Україна буде визначальним чинником у моїй діяльності завжди..."

Мирослава Ґонґадзе

Мирослава Ґонґадзе, зі своїми трирічними донями-близнятами Наною й Соломійкою, одержали статус біженців у США. Вони прибули до Вашінгтону 22 квітня під тимчасову опіку Міжнародного комітету порятунку (International Rescue Committee).

Р.Ф.

Фото Art Ukraine.com

АМЕРИКА І СВІТ

США пропаґують свою систему протиракетної оборони

ВАШІНҐТОН. – Президент США Джордж Буш послав до Европи представницьку делеґацію для викладення американських плянів стосовно створення нової системи протиракетної оборони. Делеґація, очолювана заступником міністра оборони Полом Волховіцем, мала зустрітися у понеділок, 7 травня, у Брюселі з представниками країн НАТО. Після цього делеґація відвідає Великобританію, Францію, Голяндію, Данію, Німеччину, Італію та Польщу. Деякі країни Европи висловлюють побоювання, що американські пляни протиракетної оборони ставлять під загрозу існуючі вже угоди щодо ПРО. Минулого тижня Джордж Буш заявив, що він має намір розгорнути нову систему, незважаючи на обмеження, передбаченні договором із протиракетної оборони від 1972-го року.

Китай протестує проти відновлених розвідувальних летів США

ПЕКІН. – Китайський уряд висловив протест проти відновлення розвідувальних летів військово-повітряних сил США при узбережжі Китаю. Речник міністерства закордонних справ Китаю заявив, що його уряд постійно був проти американських розвідувальних летів поблизу китайської території і надалі також висловлюватиме рішучі протести. У понеділок, 7 травня, американський літак здійснив розвідувальний лет при північно-східньому узбережжі Китаю - вперше по тому, як минулого місяця в повітрі зіштовхнулись американський розвідувальний літак і китайський винищувач. Китай досі не повернув для США літак, який після зіткнення здійснив вимушене приземлення на китайському острові Хайнань. Внаслідок квітневого зіткнення загинув пілот китайського винищувача.

ЕС вимагає вияснення зникнення провідника опозиції в Білорусі

МІНСЬК, Білорусь. – Білоруська опозиція упевнена, що влада причетна до зникнення Юрія Захаренка, провідника опозиції Віктора Гончара та низки інших критично налаштованих до Лукашенка діячів. Керівництво Европейського Союзу звернулося до керівництва Білорусі зі закликом поінформувати міжнародну громадськість про обставини зникнення декількох відомих противників режиму президента країни Олександра Лукашенка. Заклик міститься у спеціяльній заяві, яку Швеція, головуюча у Евросоюзі, оприлюднила з нагоди 5-ої річниці зникнення колишнього міністра внутрішніх справ Білорусі Юрія Захаренка.

Є сумніви з приводу долі реформ в Україні

ВАШІНҐТОН. – Нещодавні політичні безпорядки в Україні поставили під сумнів запровадження необхідних реформ в країні, сказав в інтерв'ю газеті „Вашінґтон таймс" заступник секретаря Державного департаменту США, спеціяльний радник з питань життя нових незалежних країн Джон Пернел, який брав участь у слуханнях Гельсінської комісії Конґресу США з питань безпеки і співробітництва в Европі, які проходили 1-2 травня у Вашінґтоні. „Політичне сум'яття загрожує реформам у той час, коли Україна досягла найзначнішого успіху від часу здобуття незалежности, – підкреслив Дж. Пернел. Він сказав, що члени української делеґації на слуханнях Гельсінської комісії, запевнили адміністрацію Президента США, що ринкові реформи будуть продовжені. Як зазначив Дж. Пернел, багато що залежатиме від того, чи парлямент, Президент України і ще не названий новий прем'єр-міністер зможуть об'єднатися довкола однієї програми.

Відставка реформатора

Адріан Каратницький,
президент Freedom House,

Саме в день 15-ої річниці Чорнобильської катастрофи український парлямент проголосував за недовіру Вікторові Ющенку, діяльному прем'єрові країни. Цей політичний плян матиме своє продовження.

Повалення прем'єра-реформатора припало на початок періоду інтенсивного політичного шахрайства і високої ступені невпевнености, що може привести до об'єднання політичної влади в руках декількох політичних фракцій, що контролюються олігархами.

Усунення прем'єра Ющенка (який може залишатися ще два місяці „кульгавою качкою") не було продиктоване економічними невдачами. Колишній голова Національного банку, Ющенко був першим ефективним керівником уряду за всю 10-літню історію незалежної України. Він тримав під контролею інфляцію, прискорив приватизацію в сільському господарстві, домігся зростання валового продукту за останній рік на 6.3 відсотка, ліквідував борги минулих років з платень і пенсій, збільшив пенсійні виплати. Зростає промислове виробництво, головним чином за рахунок харчової промисловости і виробництва товарів народного споживання.

Здійснення такої політики зробило Ющенка найпопулярнішим політичним провідником країни. Згідно з соціологічними опитуваннями, проти його відставки виступала більшість респондентів. Але підтвердження наміру Ющенка контролювати корумпований енерґетичний сектор розізлило олігархів, чиї політичні партії займають близько 20 відсотків місць в парляменті України. Велика втрата прибутків від енерґетики змусила маґнатів до дії.

Партії, що контролюються олігархами, розірвали крихкий альянс з реформаторськими партіями і створили тактичний бльок з ретроградною комуністичною партією для повалення уряду. Їхні дії привели до ще більшого ослаблення Президента Кучми, який сам заплутався в кризі, що зростає. До голосування щодо уряду панувала думка, що Кучма все ще має значний вплив на кілька олігархічних парляментських фракцій, які українська преса евфемістично називає „промислово-фінансовими групами". Але висловлення недовіри пройшло, не дивлячись на публічно висловлену Президентом думку. Важливо, що голосування було підтримане „Демократичним союзом", очолюваним давнім соратником Кучми Олександром Волковим, і „Трудовою Україною", партією Віктора Пінчука – 40-літнього промислового маґната, чиї економічні перспективи виросли з того часу, як він став громадянським чоловіком дочки Кучми.

Не дивлячись на те, що Кучмі не подобалася популярність Ющенка, і він не довіряв непідкупності прем'єр-міністра, навряд чи Президент диригував його відставкою, яка вже привела до погіршення взаємин з Европейським Союзом, США і міжнародними фінансовими організаціями. Голосування також може відкрити шлях до влади безжалісних конкурентів з одніеї з олігархічних фракцій або зі Служби безпеки.

Свідоцтва ерозії влади Кучми виявилися напередодні голосування про недовіру, коли 207 депутатів, всього на 19 менше, ніж більшість, голосували за імпічмент самого Президента. Під час недавньої візити до Нью-Йорку представник однієї з провідних олігархічний партій розповів мені про те, що Президент має серйозні проблеми зі здоров'ям, і всіляко давав зрозуміти, що він не протримається до закінчення терміну у 2004 році.

Що б не сталося в Україні в найближчі тижні або місяці, одна річ стає абсолютно ясною: хворий Кучма більше не є ґарантом економічних реформ чи прозахідної

(Закінчення на стор. 12)

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

На шляху „мехіканського маратону"

23 лютого „Свобода" вмістила розповідь Катерини Кіндрась „Мехіканський 'маратон" про пригоди української жінки, котра довірилася шахраям, які пообіцяли переправити її та групу інших людей через Мехіко до США, де нададуть працю прибиральниць і т. п., узяли з них великі гроші і прирекли на небезпеку. Після численних пригод жінка опинилася в американській в'язниці зі звинуваченням у нелеґальному переході кордону США.

Ця історія має продовження. За повідомленнями ЗМІ України і США, співробітники Федерального бюро розслідувань (FBI) США заарештували 3 травня поблизу Лос-Анджелесу злочинне угруповання з 11-ти українців, які займались нелеґальним переправленням сотень іміґрантів до США через Мехіко. В інтерв'ю аґентству „Асошіейтед прес" помічник генерального прокурора США Ден Сандерс повідомив, що організоване злочинне угруповання переправило сотні, а може і тисячі громадян з України, вимагаючи за послуги близько 7 тис. дол. з одніеї особи.

Українців спочатку доставляли до мексиканського міста Енсенада, де їм видавали фальшиві документи, а потім човнами доправляли до Лос-Анджелесу. Більшість з переправлених у США жінок потім із загрозою для життя ставали повіями, щоб розрахуватися за перевезення.

Речник ФБР відзначив, що нелеґальним іміґрантам не буде пред'явлено обвинувачення, але іміґраційна служба працюватиме над їх депортацією. Згідно з американським законодавством, подібний злочин карається ув'язненням до трьох років за кожного переправленого нелеґала.

Л. Кучма „поспішив" з указом про відставку прем'єра

КИЇВ. – У результаті висловлення 26 квітня Верховною Радою недовіри урядові Віктора Ющенка 28 квітня 2001 року створено Юридичний клюб. Метою його діяльности є надання всебічної юридичної оцінки щодо найакуратніших питань суспільного життя України в доступній і зрозумілій формі. У п'ятницю, 4 травня, організатор Юридичного клюбу, старший науковий співробітник Інституту держави і права Національної академії наук України Микола Сірий на прес-конференції сказав, що Президент України Леонід Кучма „поспішив" із підписанням указу про відставку Кабінету Міністрів України. За його словами – це висновок членів Юридичного клюбу на засіданні щодо юридичної оцінки відставки уряду. На думку членів Юридичного клюбу, Президент мав би всебічно оцінити думку громадськости щодо відставки, провести консультації з основними політичними силами „на предмет оцінки діяльности Кабінету Міністрів і прийняття парляментом резолюції про недовіру урядові". Оцінюючи факт висловлення Верховною Радою недовіри урядові, М.Сірий заявив, що в „нормальній демократичній країні такого бути не може". У будь-якій країні зі сталою демократією прийняття такого рішення чітко мотивується конкретними діями прем'єр-міністра або членів Кабінету Міністрів, які спричинили неґативні соціяльно-економічні та політичні наслідки. М.Сірий наголосив, що проблема розглядалася в „загальному пляні", оскільки наступний Кабінет Міністрів також „може зіткнутися з аналогічною проблемою". Тому сьогодні українські політики мають визначити чіткі критерії оцінки діяльности уряду.

УНІАН

Приїзд Папи несе добру вість надії

Два місяці тому „Свобода" (9 березня, ч. 10) вмістила інтерв'ю нашого вашінгтонського кореспондента Романа Ференцевича з Його Святістю Любомиром Гузаром – з нагоди початку його діяльности як Верховного Архиєпископа Української Греко-Католицької Церкви. Сьогоднішня наша публікація, подана нижче, – це розмова журналістів Марти Коломієць і Андрія Васьковича з Верховним Архиєпископом УГКЦ, Кардиналом Любомиром Гузаром, присвячена важливій темі близької візити Папи Івана-Павла II в Україну.

– Ваша Святосте, це перша візита Папи-слов'янина у слов'янську країну колишнього Совєтського Союзу. Яке значення матиме ця подія для українського народу?

– Це можна розглядати на різних рівнях. На рівні, скажімо, культури – Папа-слов'янин, коли приїде в Україну, буде говорити українською мовою. Якщо дивитися на це з точки релігійної – то приїзд Папи несе добру вість надії. Він розуміє всі ті труднощі, що ми переживаємо, бо має власний досвід життя у комуністичному суспільстві, у ситуації переходу від однієї системи до іншої.

– Яке значення матиме візита для УГКЦ, яка вже 10 років може розвиватися свобідно?

– Перш за все, я думаю, ми мусимо глянути в минуле. За радянських часів нас переслідували переважно тому, що ми католики, а це значить, що хоч ми закорінені у візантійські традиції, але визнаємо Єпископа Риму наслідником Святого Петра і осередком Вселенської Церкви. Православні мають деяку рацію, кажучи, що ті люди, котрі хотіли, могли ходити до церкви, бо церкви діяли, і багато людей дефакто ходило на православні Богослуження. Але це не значить, що вони стали православними. Ціла структура підпільної Церкви і переважна більшість вірних у Галичині завжди були греко-католицького переконання. Отже, приїзд Папи – це зустріч з наслідником Святого Петра, з тим символом і осередком вселенської єдности, за яку народ терпів.

– Чи ця зустріч може стати певним імпульсом для руху вперед в екуменізмі?

– Ми надіємося, що буде мати хоч це не є річ автоматична. Це буде залежати від того, як католики, греко-католики і православні сприймуть візиту Папи. Вони можуть сприйняти, як предмет цікавости: побачити ще одного славного чоловіка. Реакція також може бути негативна – бездумним відкиненням. Але вона може бути також й імпульсом до застанови: властиво, що нас роз'єднує? Чи Папа – наш ворог? Отже, дуже багато залежить від того, як сприйметься в народі ця візита. Ми мусимо дуже чітко розрізняти офіційне становище, передумане, скалькульоване становище ієрархії, яка діє за церковно-політичними критеріями, від настанови пересічного парафіянина, тобто, як народ буде сприймати це, чи справді в народі постане бажання єдности.

– Нас також цікавить Ваша реакція на те, що не тільки Патріярх Алексій, а тепер ще й російський уряд виступив проти візити Папи. І також вони грають у ці ігри з Римо-Католицькою Церквою в Росії, просячи її сказати, що ця візита Папи – не на часі.

– Тут, мені здається, дуже виразно грають ролю державно-політичні чи церковно-політичні рації. Їх не можна не брати до уваги. Але успіх візити лежить на площині релігійній. Ціль візити Папи – не політична чи церковно-політична. Пап хоче відвідати вірних Греко-Католицької Церкви і Римо-Католицької Церкви. Він хоче відвідати і Україну, український народ. Це не державна візита президента до іншої держави, який буде тільки в контакті з відповідними держорганами. Папа приїжджає як душпастир. І я думаю, це в такий спосіб треба бачити. Різні протести, державні чи церковно-політичні, треба дуже обережно розцінювати, бо вони віддзеркалюють точку зору проводу – так, як провід бачить становище свого народу і Церкви. І є друга сторона – як народ це сприймає і що бачить в цьому доброго чи злого.

– Чи є проблеми з Українськими Православними Церквами: УАПЦ чи Київського Патріярхату?

– Вони дотепер висловлювалися радше позитивно, вони готові прийняти Папу, і доволі радо. Знову тут треба розрізнити становище ієрархії і становище народу. Як народ буде приймати, як народ це відчуває, в якому дусі. Дуже важливо підкреслити, що Папа не приїжджає в намірі навернути Україну до католицизму, тим більше до латинської традиції. Папа приїжджає до тих, хто вже є католиками, але також звертається до всіх зі словом Божим. Я думаю, не було в інших обставинах і не буде в наших будь-яких підстав говорити про якийсь прозелітизм. Папа старається прихилити людей перш за все взагалі до Бога. Це стосується і самих католиків, бо також потребуємо підкріплення, підтримки у святій вірі.

– Ця візита – державна, але як співпрацюють УГКЦ, Римо-Католицька Церква і держава у підготуванні цієї візити?

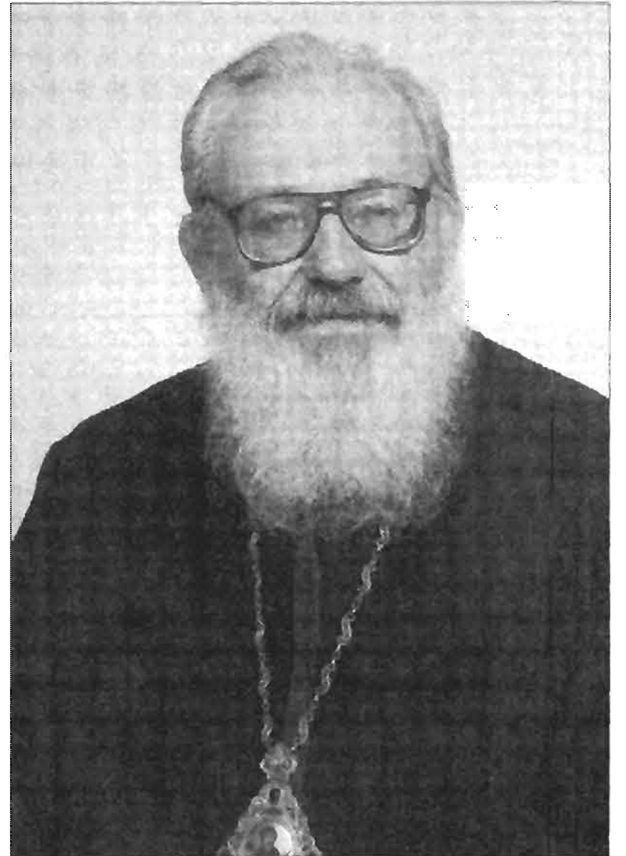
– Передбачалося, що ці три елементи будуть співпрацювати, на жаль, ми бачимо, що не завжди все так легко йде. Дуже часто ми занадто спрощуємо справу, мовляв, це була одна Католицька Церква, тільки з двома обрядами, двома зовнішніми формами чи літургічними звичаями. Ми часто промовчуємо факт, що ми – дві Помісні Церкви, кожна зі своєю традицією, своєю ієрархією, своєю особистістю, і що мусимо працювати, немов ми були б під керівництвом одного духовного центру, одного єпископа чи одного митрополита на цілу Україну. Ні, ми маємо дві цілком осібні повноцінні церковні структури. У нашому випадку ми є у себе вдома – у тому значенні, що немає іншого місця в світі, де помісна УГКЦ має свого голову і свій центр. Латинська Церква в Україні – це цілком інакше, бо вона центрована в Римі, і такі метрополії, як в Україні, розкинені по цілому світі. Я думаю, це важливо підкреслити. Отже, тут ми мусимо говорити дослівно, у дуже вузькому значенні цього слова, про співпрацю.

– УГКЦ віддавна хоче завершити свою структуру Патріярхатом. Чи візита Папи може посприяти в цьому?

– Я надіюся, що так. Справа не у визнанні Патріярхату, а у визнанні нашого устрою як патріярхального. Це справа не релігійного характеру, а скоріше церковно-устроєвого. Оскільки ми – Помісна Церква, на чолі якої стоїть Верховний Архиєпископ, ми маємо практично майже всі прикмети патріярхальної Церкви. Проблема полягає у формальному завершенні, бо різниця між Патріярхом і Верховним Архиєпископом не дуже велика, не структуральна. Патріярхат – це для нас традиційніша форма існування, і вона ще більше підкреслює помісність Церкви східньої традиції. Тоді це розмова рівних із рівними. І мене інформують, що тепер є лист до Патріярха Вартоломея, який про уніятів дуже зле висловлюється, але який стверджує, що він приїде в Україну. Напевне, метою його приїзду буде встановлення автокефалії, наскільки я орієнтуюсь. Я питав Патріярха Філарета, він сказав: „Якщо буде автокефалія, то автоматично з тим є також і Патріярхат". Якщо вони будуть канонічно визнаним Патріярхатом, а ми будемо тільки Верховним Архиєпископством, то ми будемо на другому місці, не будемо могти говорити, як рівні із рівними.

– Чи є небезпека, що візита Папи може не відбутися через політичну нестабільність в Україні чи через тиск російської Церкви?

– Ні, я думаю, що візита відбудеться. Це дуже виразно сказано і зі сторони Папи, і зі сторони держави. Чи буде Кучма, чи буде хтось інший – голова держави буде. Я не передбачаю, щоб був цілковитий розгардіяш – такий, щоб Папа не приїхав. І він виразно сказав, що хоче приїхати. Уряд також виразно висловив бажання, щоб Папа приїхав. Отже, незалежно від того, що Москва чи інші будуть говорити, Папа вирішив, що приїде. Коли Папа говорив з Путіним і з Касьяновим, Путін сказав, що хотів би вітати Папу в Росії, проте не може перебороти опозиції Патріярха Алексія. Мені здається, вони чуються дуже ображеними, що Папа приїжджає в Україну і цим підкреслює, що саме Україна є колискою і центром слов'янського християнства, а не Москва. І їх це дуже дратує. Путін хотів би вітати Папу в Росії з тих самих причин, що й Кучма, бо це, так би мовити, квиток до вступу в Европу – духовно, не формально. Це зробило б Росію майже европейською державою.

Верховний Архиєпископ УГКЦ, Кардинал Любомир Гузар

– Щодо ситуації в Україні, чи може УГКЦ відіграти ролю у розв'язанні політичного конфлікту?

– Це нелегко, бо той політичний конфлікт дуже аморфний. Ми шукаємо, хто в нас є сьогодні опозицією, хто від її імені говорить, і годі побачити якусь виразну організовану силу. Я приготував невеличке звернення на Воскресіння. Це досить непрямий спосіб, але хто застановиться – зрозуміє. Звертаюся до всієї нашої проблеми – не тільки політичної, а взагалі. Те, що ми переживаємо – це криза духовна. То не криза політична. Нема проурядової і опозиційної ясної групи. Це виглядає радше, як боротьба за владу. Не боротьба, щоб Україні було ліпше, а за те, хто стане першим. Церква може тут, у тому значенні, збуджувати почуття відповідальности за спільне добро. Були якісь пропозиції, я десь чув, що хтось казав: „Може б, Церква – наша, чи якась інша – стала посередником? Але я не знаю, чи це доцільно, бо дуже складно розібратися у нинішній політичній ситуації. Не знати з ким говорити, не знати про що говорити. Хіба кожного узяти на хліб і воду на два тижні. Може розум прийшов би...

– Чи візита Папи може бути поштовхом до морального оздоровлення всього українського народу?

– Це моя найбільша надія. І найбільша користь, яку ми очікуємо від візити Папи.

Україна чекає на візиту Івана Павла II

КИЇВ. – 4 травня погоджено ескіз престолу для Літургії Папи Римського Івана Павла II у Києві, який буде побудовано на спортивному комплексі „Чайка". Престол матиме вигляд корабля. Співголова Координаційної комісії з питань підготування візити Папи в Україну о.Теодозій Янків пояснив, що за Святим Писанням „корабель є Церква, що пливе в розбурханому морі, яким є світ". Цей корабель приплив до України, щоб оновити ті ідеї, які пропагує Церква. Над престолом буде три образи – Ісуса Христа, Оранти-Богородиці і Богородиці. Над престолом буде напис „Христос. Дорога. Правда. Життя", який є гаслом візити Папи в Україну. Папа відправить Літургії як за Візантійським, так і за Римським обрядами. У них візьмуть участь 250 єпископів і кардиналів. У Києві відкрито координаційний центр з підготування візити Папи.

Ідеалізм мусить мати основу

Годі заперечити, що ми, українці, здатні на ідеалізм, на високі поривання духу, і ними наша національна історія означена досить рясно. Більше того – безперервна боротьба нашого народу за виживання, яка триває й сьогодні, закорінила й усталила такі моральні якості, як самовідданість, жертвенність, безкорисливе служіння ідеалам свободи. Це та велика наука, що переходить від покоління до покоління, даючи силу кожному з них встоятися перед усіма випробуваннями. І ми вже свідомо культивуємо у своїй спільноті ці якості, бо, мовляв, як же інакше можна відповісти на гострі виклики життя?

Але коли візьмемо справу нашого національного самозбереження в цілому, то побачимо інший, не менш важливий її бік – матеріяльний. Побачимо, що будь-який ідеалістичний зачин, будь-який творчий проєкт у царині науки, культури, духовного розвитку лише тоді має ефективне вивершення і належний вплив на життя, коли збудований на міцній матеріяльній, зокрема економічно-фінансовій основі. Ось ми були свідками, якою радістю засвітилися обличчя представниць Українського Музею в Нью-Йорку, коли провідники кредитової кооперативи „Самопоміч" на святкуванні 50-річчя своєї установи проголосили про півмільйоновий дарунок в ім'я розвитку музею. Або якими задоволеними виглядали представники 13 різних наших наукових, церковних, мистецьких і молодіжних центрів, одержучи від цієї ж „Самопомочі" чеки вартістю по 10 тисяч долярів. Бо це означало, що якісь цінні ідеї зможуть зматеріялізуватися і служити усій громаді.

Отже, треба нам активніше вчитися узгоджувати ідеалізм із матеріялізмом, сміливіше йти у бізнеси, у ті ділянки, де робляться гроші. Будьмо подібні до того слуги з Христової притчі, який, одержавши від господаря п'ять талантів, „негайно пішов і орудував ними, і придбав других п'ять талантів". І як добре, що наші кредитівки і наші союзи уміють це робити! Бо сотні і тисячі різних громадських проєктів втілено у життя з їхньою фінансовою підтримкою. Проте не прийшло це вміння само по собі, треба було докласти величезних зусиль, щоб нашій національній хліборобсько-ліричній натурі прищепити кооперативну ідею, здійснити її у практичному житті і цим не тільки змінити соціяльно-економічне становище народу, а й наблизити його до зрозуміння самого себе, своїх потенційних можливостей. Не випадково Великий Митрополит Андрей Шептицький ще в 1904 році в посланні „О квестії соціяльній" писав: „Рішуче фальшивим єсть напрям занедбування сторони суспільно-економічної. Церква тих речей дочасних і матеріяльних не занедбує... Священик, що навіть на бажання парафіян не хоче утворити читальні, склепику, шпихліра громадського... не відповідає своєму становищу".

Цей здоровий матеріялізм, грунтований на ідеї кооперації, дозволив українцям поза Україною не лише зберегти національне обличчя, духові та інтелектуальні скарби, але й примножити їх – і чи не є ця наша життєздатність найбільшим скарбом, який діяспора з гідністю може сьогодні передавати українцям на матірній землі?

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор – Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

„Мамо, гай!"

Кажіть, що хочете, але День Матері – це таки вже справді традиційне свято, що його рік-річно відзначуємо в другу неділю травня. Так це було із давен-давна, ще із часів, коли ми жили на наших землях, щоправда, – під польською займанщиною, – але святкування Дня Матері ніхто нам не забороняв. Хоч це свято прийшло до нас із Заходу, але прийнялося в українській спільноті нарівні із усіми традиційними святами, які так радо ми відзначали.

Розуміється, ще більше усі ми звикли до цього свята тут, у США, звідки воно і взяло свій початок, – але воно таке глибоке у значенні, що ніяк не годиться його залишати.

Звикли до святкування цього Дня Матері також наші найновіші поселенці із т. зв. „четвертої хвилі", хоча донедавна, а частенько також тепер залишається у колишніх землях совєтської займанщини „міжнародний жіночий день", що його святкують у березні. Отож насувається питання: що важливіше: мати чи жінка, і на цю тему можна б довго дискутувати.

Але, не зважаючи, хто що уважає важливішим, тут, на землі Вашінґтона, усі торговці та усі, для яких на першому місці стоїть заробіток, пригадували нам вже декілька днів, що зближається День Матері. Отож оголошенням квітів та солодощів не було кінця і не було кінця „пригадкам", щоб борони Боже не забути, що 13 травня – День Матері та привітати її, обдарувати квітами, солодощами чи пахощами і ще доконче запросити до ресторану на смачний обід, на якому вона буде найпочеснішим гостем, а не куховаркою.

А як буде чи було на ділі? Більшість наших читачів отримує тепер так пізно наш тижневик, що ці рядки вони читатимуть вже після 13-го, отже, можуть порівняти справді пережите із усіми запрошуючими пригадками та оголошеннями. А з тим можна перед собою викликати справжню картину – „як воно було". Чи були квіти, солодощі, чи був святочний полуденок, зібрана ціла родина і тільки усміхнені обличчя? Чи була справжня радість, теплота цілої родини?

Признайтеся, дорогі українські матері, принаймні в тишині душі – чи приніс цей „Ваш" день справжню радість, зустріч із усіма близькими вашому серцю членами родини, чи, може, ці найближчі не були в цей день із вами? Чи, не дай Бог, в цю „Вашу" неділю пригадалися ті, яких так дуже хотілося б мати біля себе, але доля на це не дозволила? А може, ще гірше – ці близькі були з вами, але тільки з обов'язку, з огляду на прийнятий звичай, в якому навіть це сакральне „я Тебе люблю, Мамо" сказане було у формі типового американського „Гай, Мамо"?

Українські матері! Дорогі подруги цієї найстаршої на світі професії! Не сумуйте, коли ваш „День" не був таким вимріяним, як би ви бажали, а тільки ще однією неділею у календарному році. Ви – не самі, таких, як ви, сотні і тисячі. Але якщо ви старалися свій обов'язок виконати у цих важких, неспокійних роках вашого материнства, і стараєтеся його продовжувати, шукайте розради навіть у поспішному поцілунку і навіть у ще більше поспішному: „Гай, Мамо!"

О-КА

Це був уряд, який заслужив нашу довіру

Висловлена Верховною Радою України 26 квітня 2001 року недовіра Кабінетові Міністрів України (КМУ), очоленого Віктором Ющенком, боляче вразила українську діяспору. Уряд Віктора Ющенка, на думку діяспорних українців, дав надію для України та її народу вийти з економічних негараздів, а також духовно та національно скріпитися. Для такої надії було чимало причин. Від призначення КМУ у грудні 1999 року, тобто за шістнадцять місяців, Україна відчула економічне зростання, пенсіонерам виплачено заборговані пенсії, інфляцію устабілізовано на менше 15 відсотків річно, КМУ пишався високою оцінкою серед західних державних та фінансових установ, українська освіта, наука та культура відчули моральну та фінансову підпору.

Світовий Конгрес Українців складає признання КМУ на чолі з Віктором Ющенком за успішне здійснення програми „Реформи задля добробуту". Відставка цього КМУ, на наш погляд, не на користь українського народу та представляє реґрес у процесах державоутвердження, демократизації, переходу до вільного ринку, інтеграції України у міжнародні, зокрема європейські структури, та зворот у сторону колишнього поневолювача на Сході.

Негативним явищем був спосіб прийняття рішення Верховної Ради. Об'єднались дві групи в Україні: комуністи, котрі за час свого панування в Україні відповідають за мільйони жертв нашого народу, та олігархи, котрі за десять років сваволі вивезли з України мільярди народного майна. На жаль, це вказує, що фактично влада в Україні сьогодні є в їхніх руках. Також негативним чинником цього процесу є роля Президента України, котрий назовні нібито підтримував уряд Ющенка. Немає сумніву, що уряд Ющенка втримався б, коли б його підперли дві фракції, які тісно зв'язані з Президентом Кучмою, тобто „Трудова Україна" та „Регіони України". Обидві ці фракції майже одноголосно проголосували за недовір'я урядові.

Українська діяспора, котра нараховує до 20-ти мільйонів осіб згуртована у Світовому Конґресі Українців, висловлює своє глибоке занепокоєння останніми подіями та закликає український народ стояти на захисті демократичної та суверенної Української Держави.

За Світовий Конґрес Українців:
Аскольд Лозинський,
президент
Віктор Педенко,
генеральний секретар
2 травня 2001 р.

Два роки без Вячеслава Чорновола

Лесь Танюк,
заступник голови Народного Руху України,
голова „Меморіялу" ім. В. Стуса

Готуючи до друку книгу В.Чорновола „Пульс української незалежности", я звернув увагу на те, що в автора був безумовно пророчий дар політичного передбачення. Саме цим він для нас нині найцікавіший — як людина стратегічного мислення, як істинний провідник. На його біду (а радше на біду його довкілля й суперництва), з ним воювали й змагалися — опоненти, друзі, вороги й „друзі" в лапках — найчастіше як з актуалізованим політиком партійної конкретики. На цьому часто стояла і його мітингова популярність — людям подобалось чути від нього реальне, чітке, сьогоденне. Але цей талант був не найвизначнішою його рисою. Сьогодні ні в кого немає сумніву, що від нас пішов стратегічний геній українського національного самоусвідомлення, філософ дисидентства, структурований практикою, освітою і культурою, людина вершинної суспільно-демократичної думки XX століття. Ось чому Вячеслав Чорновіл — людина на всі часи, істинний національний герой України.

Іменем Вячеслава Чорновола названо вулиці, бібліотеки й школи, множаться й стають реальністю нової української історії чорноволівські пам'ятні дошки й пам'ятники, йому присвячують вірші й дисертації, і все менше стає пасквільних листів (без підписів і зворотних адрес), де особливо непримиренні паплюжать його досі: не дає він їм спокою і по смерті. Пішла уже й зворотна хвиля — чимало вчорашніх опонентів мостяться до його посмертної слави, множиться число леґенд і спогадів про спільні подвиги й битви; попереду небезпечна доба іконопису й знищення пам'яті про Чорновола через переведення його в бронзу (у прямому й переносному сенсі). Маємо багато прикладів того, як його іменем намагаються прикрити нешляхетні справи й ситуації, як прагнуть використати звучне Чорноволове ім'я для власних порахунків... Признатися, я був шокований, одержавши з Інтернету повідомлення, що „антипрезидентська опозиція проведе в Києві демонстрацію до дворіччя загибелі Вячеслава Чорновола. Про це повідомив координатор акції „Україна без Кучми" Володимир Чемерис..."

Який це Чемерис? Наш колишній депутат, який принципово заперечував Народний Рух, іронізував з приводу керівної ролі Чорновола в ньому і при нагоді „викривав" його? Це що ж, колони, керовані горопашним УНА-УНСО, понесуть тепер портрети покійного Чорновола? Може, прихоплять і пляшки з „коктейлем Молотова"? Дожилися...

Нагадаю тим, хто клянеться сьогодні в любові до Чорновола: *„Своєрідно відзначили День міста луганські крайні праві, – писала газета „Ракурс" 18 вересня 1997 року. – Вони провели на вулиці КІМу змагання зі стрільби з пневматичної зброї. Мішенями слугували портрети провідника Народного Руху України Вячеслава Чорновола"*. Отакою була „дружба".

Я показав тоді Вячеславові цю газетку. Він лише посміхнувся своєю звичною ніяково-дитячою усмішкою:

– Не бери в голову. Що візьмеш з дурня?

Тепер Чорновола нема. А його, м'яко кажучи, опоненти – живуть і процвітають. І намагаються мати користь з його загибелі...

Вячеслав Чорновіл був далекоглядним політиком і передбачав спробу повернення на політичну сцену політичних „бомжів", які прагнуть скористатися з економічних негараздів і повернути історичні голоблі назад, до Союзу й соціялізму. Але йому й на думку не спадало, що в одній упрязі можуть піти, не соромлячись одні інших, ліві і крайні праві. Як не могло йому й в страхітливому сні привидітись, що його син Тарас Чорновіл сяде за один опозиційний стіл зі соціялістом Морозом і К, а в раптовому нападі люті, втративши самоконтролю – шматуватиме біля пам'ятника Кобзареві українські національні символи, – ті, за які карався його батько! Можна зрозуміти „провідника опозиційної молоді" Юрія Луценка, який „іде вірним шляхом", продовжуючи комуністичні заповіти свого батька, секретаря обласного комітету партії, відомого ненависника української незалежності. Але щоб пліч-о-пліч з ним „у боротьбі за краще майбутнє" став син іншого батька, – син Чорновола? Львівська організація Народного Руху України поставила Тарасові ультиматум: або він повертається до фракції НРУ, рішуче відходить від позиції Мороза – Луценка, – або ті, хто приймав його до Руху й відвойовував для нього мандат народного депутата, змушені будуть зробити категоричні висновки...

Добре було б нам дослухатися до таких слів Вячеслава Чорновола:

„І парляменти, і прем'єри, і президенти приходять і відходять, залишається тільки свята справа нашого історичного відродження, справа демократії та державної незалежности. Відданість їй не на словах, а на ділі – єдиний критерій ставлення і до політики, і до політиків".

Я не маю сумніву, що в цю критичну для української держави годину, коли на молдовський кшталт силами деяких правих розчищається дорога до влади лівим, а отже, до повалення української незалежности, Вячеслав Чорновіл схвалив би акції блоку НРУ-ПРП-КУН на підтримку прем'єр-міністра Віктора Ющенка. І не пішов би на чолі тих колон, які створили українській демократії таку лиху й ганебну славу. І вважав би, як вважаю я, як вважають мої соратники з Руху, як вважають усі культурні люди, використання свята Кобзаря для таких ниций цілей – ганьбою і фарисейством.

„Ми не авантюристи, – заявляв Вячеслав Чорновіл, – ми разом з комуністами не будемо йти в якусь крайню опозицію, щоб валити Українську державу". Така його відповідь з дня вчорашнього – сьогоднішнім, які хочуть прикритися його портретом.

Тим часом Україна справді загрожена. Судочинство у кризі, Генеральна прокуратура міняє орієнтації, як джентльмен забруднені рукавички, міліція, забувши закон, виходить на страйк, парлямент нагадує п'єсу "Човен хитається". Відсторонення комуністів від влади у парляменті було, безумовно, явищем проґресивним, але непослідовним. Зформована більшість не стала політично єдиною, в ній об'єдналися праві партії з олігархами. А будь-яке об'єднання – це як спілка коня і вершника; і дуже важливо, хто на кому їде верхи. Сьогодні праві партії – і вбивство Чорновола на це вплинуло! – ослаблені, і правлять бал у парляменті олігархи. А гроші для олігархів, як відомо, не пахнуть. І це стало ризикованим для національних інтересів держави. Отож, ми існуємо у стані перманентно парляментської кризи, яка лише тимчасово не набуває ознак вибуху. Тимчасово! Бо олігархічні групи активно конкурентні у розподілі ресурсів і впливів, а урядові чинники для них – не інструмент зміцнення держави, а лише важелі для здобуття першости. У такий спосіб ці „керманичі" послаблюють державу, чим кують гвіздки для власного розп'яття, бо міць держави є запорукою їхньої вигоди. Тому для маскування власного обличчя їм потрібні партії. І якщо раніше наявність у парляменті сильного конкурента (лівого!) стримувала їхні апетити, то сьогодні боротьба між ними розгорілася не на життя, а на смерть. Деякі слабші партійки стають для них об'єктом полювання, якісь партії вони пробують взяти в оренду з подальшим викупом, ще інших підштовхують до розколу, не шкодуючи на те грошей.

Існує універсальний закон поступу. Першу хвилю національно-демократичного піднесення творять люди духу та ідеї. Вони здобувають для народу певні символічні цінності й стають героями. Часто посмертно – як Вячеслав Чорновіл.

Хвилю романтиків та ідеалістів змінює хвиля буржуазної революції. До влади приходять (або повертаються) спритніші, обережніші, ті, що пересиділи скруту і війну в тилу, які зуміли використати ситуацію і нажити особистий (нерідка кримінальний) капітал. Буржуазна революція – революція прагматиків. На цьому другому етапі народ, задля якого здійснювалась революція, лишається у програші, позаяк саме за його рахунок збагатились оті другі, що осідлали переможну хвилю. Але позаяк у державі панує бідність і розруха, злидарі з надією дивляться на нових багатіїв, сподіваючись від них реальної допомоги, й обирають велику їх частину до парляменту. Національно-демократичні партії ослаблюються, оскільки вони відсторонені від реальної влади й не мають змоги вплинути на загарбницький перерозподіл ресурсів і посад. Цей процес дуже тривожив В. Чорновола.

Так, у нашому випадку незалежність було здобуто безкровно. Ліві, переживши невеличкий шок, швидко оговталися і повернулися до влади; одні під старими червоними знаменами, інші – під новими блакитно-жовтими, ще інші – під бізнесовими. У добу незалежности України ліві роками були й лишалися у міністрах, прокурорах, головах колгоспів, у правителях областей, у червоних директорах, в армії та фльоті, у вузах і школах; вони першими оволили банки й перші оволоділи прибутковим закордонням. А проте лише невеличка їх частка – і не відразу – адаптувалася до цінностей нової України. Звідси й уповільнення або й повне гальмування реформ, приватизації тощо. Отож сьогодні ми в кульмінації етапу, який можна умовно назвати буржуазною революцією, позначеній глибоко ешелонованим наступом олігархів, – в атмосфері продуманої мімікрії і творення власного „патріотичного" алібі, гучних закликів до єднання під час захисту держави й народу: я бачу це в Україні наочно в загрозливій динаміці.

Її перспектива не менш загрозлива й не менш конфліктна. Стримати і скерувати цей процес у потрібне русло здатні лише два чинники. Це міцна, чесна й прозора президентська влада (звільнена від впливу олігархічних, вічно мінливих – позаяк конкурентних – інтересів) – на переходовому етапі вона має бути особливо твердою, – і духовна субстанція, виразником якої є в державі клас мислячий, тобто інтелігенція. Якщо в Україні не відбудеться переорієнтація від суто економічних проблем і вартостей до цінностей загальнонаціональних, до явищ духовного порядку (мова, культура, освіта, церква, мистецтво, родина, література, філософія, книговидання, національне телебачення, незалежна преса, право, культ державности і, найголовніше — повертанням обличчя від Росії до Европи), процес нашого становлення буде вкрай важкий і драматичний. На цьому наполягав В. Чорновіл, і за два роки після його смерти ситуація лише загострилась.

Перспектива політичного розвитку України – чітке окреслення української національної ідеї й об'єднання навколо неї всіх: уряду, парляменту, партій, олігархів, робітників і селян, національної буржуазії, Церкви, усіх, хто вважає себе громадянами України. Лише тоді українська держава відбудеться. Це – вистраждана ідея, за неї надто багато було пролито крови. Ідеї, за які йдуть на ешафот, приречені на перемогу. Абсолютно переконаний, що так воно й буде. Хотілося б тільки до цього дожити.

Два роки без Вячеслава Чорновола – роки складні і небезпечні. Його загибель багато що змінила в цій державі, яка ще не навчила шанувати ані національної ідеї, ані своїх провідників. На політичну сцену рвуться люди, заклопотані ідеєю „реставрації Бурбонів". Звичайно ж, ми всі разом – ті, котрі цю незалежність вибороли, – цього не дозволимо.

Свого часу Україна драматично помилилась, не обравши Чорновола на президента. Цьому допомогла і частина правих, які висунули своїх кандидатів – всупереч ідеї Народного Руху; і смертельно налякані ліві, для яких Чорновіл і на той час залишився ворогом № 1; і значна частина українських обивателів, яка вважала за краще проголосувати за вчорашнього секретаря ЦК КПУ, ніж за дисидента і політичного в'язня. Чехія того не злякалась – і Вацлав Гавел вивів її з прориву. Не злякалися Польща й Литва: Валєнса й Ландсберґіс дали своїм державам могутній поштовх, хоч і поступилися потім місцем перед іншими соціяльними силами.

На жаль, Україна обрала інший шлях, і сьогодні ми пожинаємо гіркі плоди власної нерішучости. З минулого треба винести вогонь, а не попіл – зрозуміймо хоч зараз, уже з історичної дистанції, яким згубним стало для українського суспільства ігнорування шляху, запропонованого Чорноволом. Рано чи пізно ми на цей шлях вийдемо. Але краще хай це станеться раніше, ніж пізніше.

„День"

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Заява Контрольної комісії УНС

На Конвенції Українського Народного Союзу, котра відбулася у травні 1998 року, делегати затвердили резолюцію, яка уповноважила Головний Уряд провести референдум у справі прийняття важливих змін у Чартері і Статуті УНСоюзу. Ці зміни мали своїм завданням удосконалити структуру управління УНСоюзу, заступаючи вибраних урядовців Дирекцією. Голосування засобом пошти закінчилося 1 травня ц.р.

8 травня 2001 року
Парсіппані, Н.Дж.

Контрольна комісія УНСоюзу відкрила листи і порахувала бальоти (179), які становлять 76.8 відсотка усіх уповноважених до голосування (233), і зробила такі підсумки: ЗА – 106; ПРОТИ – 70; УНЕВАЖНЕНІ – 3 (2 бальоти порожні, 1 розірваний). Вимагане число голосів за зміною статуту було 155 або 66.7 відсотка управнених до голосування (233). 54 делегати не голосували, або 23.2 відсотка тих, хто був управнений до голосування.

Взявши до уваги вище подані висліди, зміна статуту не перейшла.

За Контрольну комісію:

Василь Пастушок – голова,
Степан Гавриш – заступник голови,
д-р Олександер Серафин – секретар,
Мирон Грох – член комісії,
Ярослав Завійський – член комісії.

8 травня у Головній Канцелярії УНСоюзу Контрольна Комісія (зліва: Мирон Грох, Степан Гавриш, Василь Пастушок, д-р Олександер Серафин, відсутній з поважної причини Ярослав Завійський) порахувала бюлетені голосування з приводу пропонованих змін у Статуті Українського Народного Союзу і повідомили остаточний результат цієї акції.

Перше чвертьрічне засідання Екзекутиви УНСоюзу

У суботу, 24 березня 2001 р., відбулося перше чвертьрічне засідання Екзекутиви Українського Народного Союзу у приміщенні Головної Канцелярії у Парсиппані, Н. Дж. Засіданням проводила предсідник Уляна Дячук. У ньому взяли участь члени Екзекутивного Комітету: Стефко Куропась і Аня Дидик-Петренко – заступники предсідника, Марта Лиско – Головний секретар і Стефан Качарай - касир. Директор для Канади о. Мирон Стасів, з огляду на свої священичі обов'язки, не зміг прибути на засідання, надіславши своє вибачення. На засіданні був також присутній голова Контрольної комісії Василь Пастушок. У програму засідання були включені звіти Екзекутиви, поправка до пляну капіталовкладення (інвестицій) УНСоюзу і дискусія над звітом Постійного комітету для Союзівки. Велася дискусія у справі кінцевого звіту на 2000 рік. Інші справи, які обговорювано - це літні табори на Союзівці і можливість відбуття літнього фестивалю на Союзівці.

Стефан Качарай, касир УНС, у своєму звіті сказав, що УНСоюз закінчив 2000-ий рік з найнижчим недобором за останніх 10 років. Значне покращення фінансового стану нашої установи завдячується зменшенню недобору наших видань і скороченню оперативних витрат. Річні втрати на наші видання у 2000 р. становили 175,000 дол., у 1999 р. – 246,000 дол. Загальний спад резерви за 2000 рік був 188,000 дол. Корпорація Дому УНСоюзу за 2000 рік виказала прибуток у сумі 107,000 дол. Через послаблення канадського доляра УНСоюз мав незреалізованих втрат у сумі 383,000. Союзівка надалі залишається нашим найбільшим фінансовим тягарем. Фінансові втрати Союзівки на 2000 рік становили 579,000 дол.

Головний секретар УНСоюзу **Марта Лиско** подала, що при кінці 2000 року ми нараховували 50,689 членів; 25,685 членів, які вплачують вкладки, тобто активних грамот і 25,004 членів з виплаченими вкладками. Протягом року УНСоюз осягнув 42 відсотки організаційної квоти, видаючи 526 нових грамот на загальну суму забезпечення 7,903,549 дол. У січні 2001 р. усі відділи УНСоюзу перейшли на пряму збірку вкладок. Нові аплікації на життєве забезпечення, котрі підлягають сучасним вимогам, були введені в УНСоюзі у січні 2001 р.

Директор для Канади **о. Мирон Стасів**, хоча не був присутнім на засіданні, передав свій звіт. У ньому він заторкнув справу Торонтської Округи, його відділу і пропонованих змін до статуту УНСоюзу.

Перший заступник предсідника **Стефко Куропась** поінформував, що програма Dial All Day for UNA принесла 2000 дол. доходу, які передано Українському Тижневику. Ця програма може принести користі УНСоюзові, тому її треба невідкладно застосувати у Головній Канцелярії і наших виданнях. Він також звітував про свою участь у Постійному комітеті для Союзівки.

Аня Дидик-Петренко, заступник предсідника, сказала, що вона ще раз погодилася проводити літні розвагові програми на Союзівці. Не маючи програми зі Союзівки, вона ще не зробила конкретних плянів. Після отримання розкладу концертів, вона до них застосується.

Предсідник **Уляна Дячук** підсумувала усі аспекти діяльности УНСоюзу. В Організаційному Відділі вона підкреслила потребу молодших секретарів для більш наполегливого зусилля у справі організування членів. Канада має особливо прикрі організаційні результати: 20 нових членів за цілий рік. Канадські члени становлять тепер 6.5 відсотка всього членства УНС. Маємо надію, що з переходом на пряму збірку вкладок секретарі присвятять більше часу для організування нових членів. Видавничий Відділ УНС виказує, що у 2000 р. „Свобода" втратила 21 передплатника і тепер нараховує 7,428, а „The Ukrainian Weekly" втратив 47 передплатників і нараховує тепер 6,812 передплатників.

Хоча у фінансовій ділянці в загальному були зменшення, а деякі ділянки виказують прибуток, вона підкреслила, що й надалі з нашими видатками ми мусимо бути дуже обережними.

Союзівка надалі потребує великих субсидій і ми мусимо докласти усіх зусиль, щоб розв'язати цю сталу проблему. Літом 2001 р. УНСоюз постарається примістити на Союзівці усі табори, які не можуть відбутися на „Верховині" з огляду на майбутню її продажу. Ми збільшили оплату за табори, щоб відобразити наші теперішні видатки, пов'язані з веденням таборів.

Корпорація Дому УНСоюзу винайняла всі приміщення, за вийнятком 2,070 квадратних стіп. Як уже сказано у звіті касира, будинок у 2000 р. став прибутковим, і цей стан продовжуватиметься у 2001 р. У дальшому предсідник У. Дячук сказала, що чистий дохід з продажу різдвяних карток разом з пожертвами дав 39,431 дол. Чистий дохід у сумі 26,632 дол. передано Союзівці. Також одержано пожертви та пресовий фонд „Свободи" суму 4,557 дол., на пресовий фонд „The Ukrainian Weekly" 4,412 дол. і 3,830 дол. на Український Народну Фундацію. У. Дячук, інформуючи Екзекутивний Комітет сказала, що канадські забезпеченеві власті перевели огляд канадської діяльности і підкреслили потребу зберігати докази канадської забезпеченевої діяльности і офіційні документи у Бюрі Канадського забезпеченевого Головного Агента, Богдана Мочерняка. OFSI також турбується відсутністю нашого росту у Канаді. Вони вимагають приготування оперативного пляну для канадської забезпеченевої діяльности на майбутніх п'ять років.

Екзекутивний Комітет перевірив звіт Постійного комітету для Союзівки, поданого Стефком Куропасем. У склад комітету входять радні УНСоюзу: А. Худолій, Р. Гадзевич, В. Шеремета, Т. Шмагала мол. Голова комітету – заступник предсідника УНСоюзу Стефко Куропась. Вже від засідання Головного Уряду УНС, яке відбулося у грудні м. р., комітет розглядає різні можливості, щоб розв'язати фінансову проблему Союзівки і знайти фонди іззовні. Ці можливості, хоча ще не цілковито вдосконалені (розгорнені), були подані під розгляд Екзекутивному Комітетові на чвертьрічному засіданні. Усі можливості обертаються довкола ідеї створення УНСоюзом підлеглої компанії, прибуткової чи не прибуткової, з задержанням повної власности, переданням Союзівки до цієї компанії. Але цим переданням УНСоюз може зберегти право власности, шукаючи за активним партнером у приватному секторі або у неприбуткових організаціях. Союзівка отримувала б фонди з двох джерел: з пожертв від громади і від діючої компанії. Про дальші можливості Постійний Комітет, Союзівки буде звітувати Екзекутивному Комітетові. Для виготовлення пляну праці Постійного комітету Союзівки, під час нарад Головного Уряду встановлено дату 1 травня 2001 р. З причини зменшення зацікавлення концертами на Союзівці протягом декількох минулих років, вирішено не відбувати концерти кожного тижня, а тільки у вибраних датах. Забави надалі будуть відбуватися при звуках оркестр. Екзекутивний Комітет розглядав справу Фестивалю Молоді на Союзівці, якщо цей фестиваль не відбудеться на Верховині. Після розглянення усіх сторін справи з огляду на непевність ситуації рішено плян відбуття фестивалю відкинути. У даний час невідомо, чи традиційний фестиваль відбудеться на „Верховині", і ми не хочемо конкурувати з „Верховиною". Союзівка перебирає усі табори, які раніше відбувалися на „Верховині", як також тут відбудуться усі наші, попередньо заплановані, табори. Цього літа, як і попередніми роками, відбудуться на Союзівці семінари для учителів українських шкіл. Ми і цього року будемо додержуватися тої самої засади, що і попереднього року. УНСоюз покриває кошти перебування тільки учителям – членам УНСоюзу. Усі інші учителі повинні знайти спонзорів або самі оплатити перебування на Союзівці.

На закінчення Екзекутивний Комітет прийняв поправку до UNA Investment Policy у справі капіталовкладення (інвестицій) у Канаді. Це вимога канадських властей і вони мусять бути зареєстровані у нашому інвестиційному пляні.

Марта Лиско

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Сестри у Гошеві будують монастир

Десять років тому відроджуваний Чин Сестер Пресвятої Родини в Гошеві розпочав будувати монастир. Минулого року в серпні я відвідав вже четвертий раз Гошів, і знову був вражений великою працею сестер, яку веде невтомна настоятелька Сестра Анатолія Дмитришин. Як закордонний член Організаційного комітету будівництва, я поцікавився станом справи і почув, що монастир неможливо закінчити без додаткової матеріяльної допомоги. Ми вирішили поїхати до Івано-Франківської епархії УГКЦ і просити Єпископа Софрона Мудрого помочі і поради, бо монастир у Гошеві підлягає його опіці.

20 липня наша група – настоятелька Анатолія Дмитришин, сестра Володимира, управитель Олексій Бурий і я з дружиною – мала зустріч з Владикою С. Мудрим. Під час вечері я розповів Владиці про збірку в діяспорі, яку я переводжу четвертий рік. Я вислав понад дві тисячі листів з проханням жертвувати на будову монастиря – до всіх єпископів Америки і Канади, до всіх священиків, монахів, сестер, до членів організацій і товариств. Відгук був дуже скромний, особливо від церковних властей. Я зібрав понад 60 тисяч долярів, з того моя особиста пожертва становить 23, 762 тисячі долярів.

Я попросив Єпископа написати персонального листа до всіх владик у діяспорі, щоб зарядили в своїх діяцезіях одну недільну збірку на будову монастиря в Гошеві. Єпископ С. Мудрий погодився.

Віримо, що єпископи в діяспорі відгукнуться на цей заклик і справа піде вперед скоріше. Ми в діяспорі повинні бути горді, що маємо нагоду допомогти в будові монастиря у Гошеві – на славу Божу, добро нашої Церкви і спасіння наших душ. Минуть роки, десятиліття, а з-за монастирських мурів буде зноситися до Бога молитва „за всіх і за все". Це буде і Ваша молитва. Хто щедро сіє, той щедро житиме.

Єпископ Івано-Франківської епархії УГКЦ Софрон Мудрий закликав до пожертв на монастир у Гошеві

Пожертви просимо висилати на адресу: Ukrainian Fraternal Federal Credit Union Accoun #792, Post Office Box #185 Boston, MA 02132-0185.

Д-р Іван Дідюк,
Нідгем, Масс.

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

На сході України діяло наше підпілля

Нещодавно „Свобода" (6 квітня, ч. 14) вмістила коротку довідку „Міт і правда про українське підпілля" – у зв'язку з публікацією луганського журналіста Михайла Бублика в газеті „Україна молода" з 14 березня 2001 року під назвою „Доля українця: „реабілітації не підлягає".

Тому, що у цій довідці було для мене дещо неясне, а хотілося довідатися більше про цю справу, я придбав копію оригінальної публікації з газети „Україна молода", у якій широко змальовано історію окупації Луганщини німцями і конкретно йдеться про українське підпілля, яке активно діяло в цьому краї.

Це підтвердило навіть НКВС Ворошиловської области 2 березня 1945 року, коли засудило до розстрілу проф. української літератури Михайла Бернацького, уродженця Черкащини, організатора і керівника українського підпілля.

Отже, українське підпілля таки діяло, всупереч запереченням російських кореспондентів, а зокрема всупереч фантазіям письменника О. Фадеєва, що писав на замовлення Москви.

У статті згадується про велику ролю у підпільній акції Євгена Стахова, відомого громадсько-політичного діяча, тепер мешканця США.

Коли прийшло до реабілітації Бернацького, 19 грудня 1991 року, тобто неповних три тижні після проголошення загальнонаціональним референдумом незалежности України, Луганський обласний суд ствердив, що засудження до розстрілу проф. Бернацького було обґрунтоване і він реабілітації не підлягає.

В Луганську вважають, що Україна була окупована тільки німцями, ніколи росіянами, і тому вважають зрадником, колаборантом члена ОУН, який організував підпілля і вербував членів до акції.

На жаль, такі переконання ще й досі має більшість населення східніх і південних областей України.

Яка іронія долі! У незалежній українській державі спантеличені судді підтвердили присуд НКВС щодо українського щирого патріота, хоч ідеалом його була самостійна, соборна Україна, за яку віддав своє життя.

Такий реальний стан теперішньої України...

Д-р Роман Барановський,
Кергонксон, Н.Й.

Щоб зберегти національне надбання – *бібліотеку ім. Василя Стефаника*

У перші роки незалежности України настав скрутний час для Львівської наукової бібліотеки ім. В. Стефаника Національної академії наук України, яка володіє майже семимільйонним фондом, зокрема найбільшою у світі українікою. Абсолютна відсутність коштів на життєво необхідні витрати поставила під загрозу існування установи як національної скарбниці. Тоді зі сторінок української преси, що видається у США, й пролунав наш заклик на допомогу. Було створено благодійну організацію „Доброчинний фонд сприяння ЛНБ ім. В. Стефаника НАН України". Впродовж останніх чотирьох років до Фонду надійшло понад 170 тисяч долярів, що дозволило зробити ремонт лівого крила бібліотеки. Списки жертводавців тричі друкувалися у газеті „Свобода". Ми щиро дякуємо Володимирі Дорошенко-Василишин, Володимирові Кобасі, подружжям Омеляна і Тетяни Антоновичів, Євгена і Богдани Титлів, усім іншим добродіям.

Наступний етап у діяльності Фонду – це фінансування ремонтно-реставраційних робіт у триповерховому будинку, у якому раніше був розташований Греко-католицький ліцей. Міська адміністрація надала нам цей будинок для розміщення там майже півторамільйонного фонду періодичних видань. З допомогою діяспори завершено перекриття даху, укріплено фундамент та конструкції будинку, замінено систему водопостачання і каналізації, здійснено повну гідроізоляцію фундаменту, проведено центральне опалення. Але, на жаль, коштів виявилося обмаль, а роботи у переданому будинку ще дуже багато.

Усі ці роки ми відчули підтримку Уляни Дячук, предсідника Українського Народного Союзу, Володимира Воловодюка (Координаційний Комітет Допомоги Україні в США), Мар'яна Коця, який не тільки люб'язно погодився допомогти зі залученням коштів, але й сам перерахував у Доброчинний фонд понад 20 тис. Дякуємо усім жертводавцям та їхнім родинам за підтримку і довіру.

Д-р Л. Крушельницька,
директор бібліотеки,
Львів

До музею надійшли книжки

Ми вдячні „Свободі" за оприлюднення 9 березня нашого листа з проханням надіслати до музею видання Т. Шевченка. Першою відгукнулася на заклик Альбіна Чаповська з Монтани, яка повідомила, що відіслала до нас книжки з бібліотеки доктора грунтознавства, професора Мирослава Чаповського (1922 – 1987) з Дрогобича. Ми обмінялися виданнями з Валентином Катречком зі Сеймура, вислали йому двотомник Т. Шевченка з ілюстраціями О. Івахненка, а він вислав до музею 14-томник Шевченка. Володимир Леськів з Вінніпегу прислав ювілейні марки та конверти Шевченкіяни, повідомив, що вислав книжки з бібліотеки „Просвіти". Дуже дякуємо за підтримку музею „Кобзаря".

Надія Царук,
науковий працівник музею
18000 Черкаси,
вул. Байди Вишневецького, 37

У Бережанах є багато музеїв

У Бережанах – районному центрі Тернопільської области, є чотири оригінальні музеї, картинна галерія, Лемківська світлиця. Ці духовні вогнища зосереджені у старовинній ратуші. Найдавнішому музеєві – краєзнавчому, виповнилося 20 років. Археологічні знахідки і документи зібрані у 18 залях музею.

Ця земля щедра на талановитих людей. Впродовж останніх двох століть на Бережанщині жили і творили 42 художники, імена яких відомі в Україні і за кордоном. Серед них – Михайло Мороз, Антін Монастирський, Петро Сергієнко, Микола Бездільний. Зі щедрої руки самих мистців та їх родин музей став власником прекрасних малярських колекцій Володимира Савчака з Австралії, Тетяни і Аполінарія Осадци з США, а також М. Бездільного, П. Сергієнка, творів місцевих художників. В Музеї книги зберігаються „Апостол" 1917 року, „Святкова мінея" 1688 року, Почаївський стародрук 1644 року, модель друкарського верстата першодрукаря Івана Федорова та папір із бережанських паперень XIX століття. В окремому залі представлено бібліотеку, яку подарував д-р Роман Смик з Чикаго.

Завдяки ретельній праці опікуна родинного архіву Лепких д-ра Романа Смика бережанці мають ще одну перлину – музей Богдана Лепкого. Музейні експонати шести залів повертають нас у світ Богдана Лепкого, у місто його дитинства і молодості. Щороку тисячі людей відвідують музей, знайомлячись із творчістю видатного письменника, його малярськими роботами. А у сквері, за ратушею, є пам'ятник Богдана Лепкого роботи скульптора І. Сонсядла, встановлений на кошти родини Смиків-Тарнавських у 1997 році.

До 2000-ліття Різдва Христового у чотирьох залах Бережанської ратуші розпочав свою діяльність Музей переслідуваної церкви, який розповідає про діяльність Української Греко-Католицької Церкви в підпіллі. Експонати розповідають про Митрополита Андрея Шептицького, Патріярха Йосифа Сліпого, священиків, що стали жертвами режиму.

Відвідайте Бережани – чарівну казку молодих літ Богдана Лепкого, місто краси і слави, де чітко карбується літопис історії.

Святослава Ященко,
м. Тернопіль

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

З життя „Нашої української рідної школи”

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Оцінюючи проміжок часу, довжиною в півріччя, навчального 2000-2001 року в „Нашій українській рідній школі (НУРШ), директором якої є д-р Олександер Лужницький, можна підсумувати, що школа продовжує успішно виконувати покладені на неї завдання: вчити, виховувати, плекатити свої давні традиції, прищеплювати любов до свого, рідного, до надбань, досягнутих впродовж 50-річного існування шкіл українознавства в Америці.

Шкільний навчальний рік, як завжди, розпочався педагогічною конференцією, на якій обговорювалися головні завдання, поставлені перед педагогічним колективом школи, що нараховує 25 учителів. Звітувала про своє навчання в УВУ Мирослава Мельник. Ділився своїми думками щодо навчального процесу колишній учень Ярополк Кульчицький – пізніше вчитель НУРШ, радник в американській Агенції Міжнародного розвитку, USAID, тепер стипендіят Фулбрайта.

В жовтні з нагоди появи книжки „50-ліття українознавчих шкіл у Філядельфії” та 60-ліття її редактора д-ра Олександра Лужницького в ґалерії УОКЦ відбулося святочне засідання. Серед 100 учасників – учителі та Шкільна Рада НУРШ, запрошені гості та родина д-ра О. Лужницького – дружина Марія, діти Андрій та Юліта, сестра Христя Кульчицька з родиною. Почесними гостями були: екзекутивний директор ЗУАДК Степан Гавриш, голова філядельфійського осередку НТШ д-р Ярослав Заліпський, організатор „Провидіння” Іван Дубіль, від кредитівки „Самопоміч” – Галина Келлер, від тижневика „Америка” – Оксана Яримович, перший скарбник НУРШ Люба Калита, голова товариства д-р Євген Новосад та багато приятелів д-ра Олександра Лужницького.

Урочистість відкрила голова Шкільної Ради НУРШ Дарія Лишин та передала ведення програми секретарці школи Людмилі Чайківській. Президент ЗУАДКу д-р Лариса Кий розповіла про молоді роки Олександра Лужницького. Колишній директор НУРШ мгр. Богдан Тодорів згадував про д-ра Олександра Лужницького як директора тодішньої школи НУРШ. Мовний редактор книжки „50-ліття шкіл українознавства в Філядельфії” мгр. Лев Іваськів розповів про всі пригоди в підготованні цього видання. Катехит школи о. Орест Михайлюк поблагословив святочний полуденок.

Президент УОКЦ Патриція Савчак сердечно вітала директора д-ра О. Лужницького, а перший голова Шкільної Ради НУРШ д-р Альберт Кіпа прислав свій привіт, в якому висловив велике признання за працю.

Дотепний привіт для ювілята д-ра О. Лужницького прочитав його племінник Ніколай Рудницький. А колишній директор НУРШ Ігор Шпирналь розповів про різні моменти дружньої співпраці з д-ром О. Лужницьким. Було відзначено, що громада Філядельфії вдячна за книжку „50-ліття шкіл українознавства в Філядельфії” та бажає д-рові Лужницькому дальших успіхів в шкільництві та науковій праці.

На закінчення д-р О. Лужницький подякував всім присутнім за приємну несподіванку, яку так старанно приховували від нього організатори Д. Лашин та Л. Чайківська, а також за дарунок і квіти та за смачний торт – дарунок пекарні п-ва Кий. Д-р Олександер Лужницький є директором НУРШ з 1990 року.

Школа НУРШ на даний час налічує 287 учнів. Навчання проводиться з нових підручників, розроблених вчителями школи під керівництвом заступника директора мгр. Віри Бей. Це дає можливість активізувати навчальний процес, наблизити його до методики викладання в американських школах. Учні досліджують і описують цікаві теми з нашої історії, культури та літератури, розширюючи таким чином свою пізнавальну діяльність.

Вчителі молодших кляс зі своїми учнями часті відвідувачі бібліотеки, привчають до осмисленого читання українських книжок, враховуючи вікові особливості кожної дитини. Багато в цьому напрямі працюють вчителі Ірена Столяр, Рома Кріль, Галина Пупін, Анна Старшиніна, Христина Швед, та ін. Значним доповненням до навчально-виховного процесу в школі є відзначення важливих для нас, українців, дат. Свято 1-го Листопада та пам'яті Митрополита Кир Андрея Шептицького проводять учні старших кляс. Активними учасниками були: Ярослав Ковалів (12 кл.), Наталка Гудь, Наталка Кужла, Лада Пастушок, Володимир Рущак – учні 11 кл., та хори учнів 4-5 кл. під керівництвом вчительки музики і співу Марії Камінської.

Відвідини св. Миколая по клясах вже стали традицією та веселим святом для старших та малят. А в січні, як завжди, відзначаємо роковини державности і соборности України 22 січня 1918-1919 років. Цього року свято пройшло досить успішно, на якому доповідачем була Уляна Федорійчук (12 кл.), деклямували вірші Олена Бобак (12 кл.) та Тарас Дац (8 кл.).

З великою цікавістю і нетерпінням очікували присутні виступ драматичного гуртка під керівництвом Зенона Чайківського, автора сценки „Карпатська леґенда”, з фортепіяновим супроводом до пісень Наталі Гудь (11 кл.). Декорації сцени – мисткині, вчительки Зоряни Сохацької.

Звичайно, весь навчально-виховний процес в школі та проведення різних заходів було б немислиме без самовідданої праці всіх вчителів школи та її дирекції в тісній співпраці зі Шкільною Радою НУРШ, Батьківським Комітетом Школи та працівників УОКЦентру.

Г. Дзівак

Звітувала Фундація УВУ

НЬЮ-ЙОРК. – 31 березня ц. р. відбулися загальні збори Фундації УВУ. Голова проф. Петро Ґой у своєму звіті докладно розповів про діяльність ФУВУ у 2000 році. Канцелярія працює кожного дня, полагоджуючи численні справи. Два рази в році Фундація висилає різдвяні та великодні летючки, інформуючи громаду про свою працю, і заохочуючи все нових меценатів. Чотири рази на рік Фундація оголошує в пресі списки жертводавців, а в січні, до річниці створення УВУ, подає список заупокійних відправ за померлих фундаторів, меценатів, добродіїв і своїх членів та ректорів і професорів УВУ.

Крім надання поважних дотацій для УВУ і численних стипендій для його студентів, Фундація проводить конкурс Літературного фонду „Воляника-Швабінських”. У звітовому часі в ньому брало участь 168 авторів, з яких вибрано 10 (з того 9 з України) найкращих. Фундація теж вислала 162 пачки книжок і журналів в Україну, подарованих УНСоюзом і приватними особами.

Члени управи Фундації УВУ (зліва): Е. Гановський, д-р В. Рак, проф. П. Ґой, проф. Л. Кісілевська-Ткач. Другий ряд (зліва): інж. Б. Качор, мґр. І. Кобаса, мґр. М. Цвях, М. Пятка, мґр. І. Буртик, О. Луцька.

Проф. Ґой подякував членам Управи, які жертвенно співпрацювали у всіх починах Фундації, зокрема мгр. Іванові Кобасі, Марії П'ятці, Оксані Луцькій, д-рові Володимирові Ракові і мґр. Михайлові Цвяхові.

Всі дальші звіти членів Управи конкретизували велику працю Фундації в ім'я сприяння УВУ і українським студентам. Оксана Луцька опублікувала в пресі статті про нові постійні стипендійні фонди: Іллі і Марії Андрусяків (63,500), ім. Василя Івасина (30,000), ім. Любомири-Зазулі Коцур (10,000 дол.), ім. Івана і Софії Головків (10,000 дол.), ім. Атаназії і Петра Мельників (25,000 дол.) і ім. Мері Добрянської (5,000 дол.). Мгр. Іван Буртик розповів про спадок св. п. Анни і Степана Захарчуків, які записали на ФУВУ дім вартости 85,000 дол. С. Захарчук був студентом УВУ ще в Празі у 20-их роках.

Голова Контрольної комісії д-р Володимир Рак подякував за працю голові ФУВУ проф. Петрові Ґоєві і директорові канцелярії Лесі Ґой. У дискусії над звітами мгр. Богдан Гаргай підкреслив корисну працю Педагогічного інституту УВУ і наголосив на конечній потребі підтримати його діяльність. У липні 2000 року 19 молодих учителів з 5 різних країн і 10 областей України взяли участь у програмі фахового вдосконалення і більшість з них одержали стипендії від Фундації. Присутня на зборах директор Педагогічного інституту УВУ проф. Леся Кисілевська-Ткач закликала до дальшої фінансової підтримки цієї важливої справи.

О. Т.

Професор Богдан Осадчук отримав найвищу нагороду Польщі

ВАРШАВА. – Надійшло небуденне повідомлення: 3 травня, в день святкування Конституції, президент Польщі Александер Квасневський вручив найвищу нагороду країни – Орден Білого Орла журналістові, публіцистаові, професорові Берлінського Вільного університету Богданові Осадчуку. Ця нагорода стає немов би ще вагомішою, коли стало відомо, що серед нагороджених визначних осіб у варшавському Бельведері найвищу нагороду отримав лише Б. Осадчук.

Якщо розглянути цей приємний факт на тлі історії, то переконуємося, що Б. Осадчук є другою особою українського походження (першим був гетьман Іван Мазепа), який удостоївся такої високої нагороди.

Серед визначних осіб, яких свого часу нагороджено Орденом Білого Орла, є, наприклад, колишній президент Франції Шарль де Голль. Кожен з нагороджених зробив щось незвичайне, чи, радше, надзвичайне. Саме таке незвичне можна знайти й у діяльності шановного Б. Осадчука, який присвятив себе упродовж останніх п'ятьох десятиліть темі зближення двох сусідніх народів – польського й українського. Він працював конструктивно і невпинно, всюди, де лише з'являлася можливість порушити тему польсько-українського напруження в минулому, аналізував, проводив паралелі з історії інших народів, критикував, інколи навіть гостро то одну, то іншу сторону, але майже кожен читач не бачив у такому підході нічого іншого, крім конструктивного бажання покращити взаємини між поляками й українцями.

У своїх численних працях Б. Осадчук зумів поєднати найкращі зразки европейської демократії та прагматичного підходу до розв'язання суспільно-політичних проблем, а і виявився прихильником широкої партійної топології сучасного суспільства, хоча сам залишається відкритим виразником ліберального напрямку.

Георґ фон Штайден

Євген Стахів доповів про Україну

РОЧЕСТЕР, Н.Й. – Відділ УАКР в Рочестері у співпраці з Об'єднанням українських організацій влаштували 27 квітня доповідь Євгена Стахіва „Тривожна ситуація в Україні і наше ставлення до неї". Доповідач поінформував присутніх про обставини усунення прем'єра Віктора Ющенка, розбіжності між Національно-демократичними партіями, які усе ще не можуть створити одного сильного виборчого бльоку на вибори парляменту, які відбудуться через 10 місяців. Після доповіді відбулися збори відділу УАКРади, на яких Р. Стеців і П. Прокопенко звітували про діяльність відділу. Збори вибрали Марію Крижанівську новим головою відділу в Рочестері.

Н. В.

Пріоритет – у відродженні освіти і мови

МЕЙПЛВУД, Н. Дж. – 6 квітня в залі української православної церкви св. Вознесіння відбулися загальні збори Комітету допомоги Україні („Приятелі Руху північного Нью-Джерзі"). Комітет постав в 1990 році і в січні ц. р. урочисто відзначено його 10-ліття. В екзекутиві комітету працює два десятки активних членів, які незалежно від політичних переконань і релігійних вірувань, в згоді, як одна велика родина, виконують доручення комітету. Пріоритетом діяльности є допомога у відродженні національної освіти, відродженні української мови в школах.

У звітовому періоді успішно реалізовано такі проєкти: стипендії студентам, які приїжджають з України на стажування в американських університетах, фінансова допомога та забезпечення шкільним приладдям українських шкіл в Криму, передплата газет і журналів школам і бібліотекам, стипендії членам Спілки письменників, поетам, діячам культури, висилка одягу потребуючим. Бібліотекам, університетам та середнім школам кожного року висилалися книжки і журнали діяспорного видання. Для бібліотеки Харківського ґарнізонного будинку офіцерів закуплено в Київських книгарнях значну кількість українських книжок, а на прохання майора Сергія Придуба – телевізор і магнітофон. Встановлено стипендії українським морякам у Севастополі. З минулого року комітет допомагає одягом і харчами Залучанському інтернатові, в якому перебувають діти-сироти, переважно хворі і каліки.

З ініціятиви Комітету відбулось багато зустрічей з громадськими, політичними і науковими діячами з України. Були влаштовані театральні вистави, присвячені творчості Лесі Українки, Ліни Костенко, Василя Стуса. Успішними були щорічні збірки грошей біля церков та щедрі пожертви одягу і книжок. Кожного року під час Різдвяних свят члени Комітету йдуть з колядою, а в залі УКЦеркви в Нюарку під проводом Марти Боровик щонеділі продають каву і печиво. На прохання Комітету прихильно відгукуються щедрими дотаціями наші установи: Товариство „Самопоміч" (голова д-р Роман Воронка), українські кредитівки – Православна, „Самопоміч" в Нью-Йорку, Чикаґо, Кліфтоні, Нюарку, які пожертвували загалом понад 4 тисячі долярів. Члени Комітету, крім безкорисловної праці, оподатковують себе однорічними внесками. Номінаційна комісія запропонувала перевибрати екзекутиву в попередньому складі.

Роман Ричок,
голова комітету

Учасники зборів комітету з нагоди його 10-ліття.
В центрі – в.о. Генерального консула України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

12 травня – конференція, присвячена д-рові Романові Домбчевському, в НТШ А (63 Fourth Ave, New York). Початок о 5-ій годині.

◆

12 травня – відзначення 50-ліття Пласту в Балтиморі, МД., при церкві св. Михаїла (2401 Eastern Ave.). Початок о 5-ій по полудні.

◆

12 травня – весняна забава 3-го відділу ООЛ в Пасейку (The Ukrainian Center, 240 Hope Ave.). Початок о 9-ій вечора.

◆

13 травня – Сестри св. Василя Великого з Фокс Чейс, Па., проводять 70-ту річну прощу до Матері Божої. Початок о 8-ій ранку (710 Fox Chase Rd.).

◆

18-20 травня – Український фестиваль в Нью-Йорку на 7-ій вулиці між 2 і 3 авеню, біля УКЦ св. Юра.

◆

19 травня – бенкет-бенефіс Української радіопрограми Юрія Дармограя в залі Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя (3275 Elmwood Ave., Kenmore, NY). Ціна квитка 50 долярів. Початок о 6-ій вечора.

◆

19 травня – річні загальні збори окружних комітетів відділів УНС:
– в **Рочестері,** Н. Й., в приміщенні школи св. Йосафата (940 East Ridge Rd.). Початок о 2-ій годині;
– в **Гартфорді**, Коннектикат, в приміщенні Українського Народного дому (961 Wethersfield Ave.). Початок о 2-ій годині.

◆

20 травня – виставка картин і скульптур мистців України у залі Української Православної церкви св. Покрови в Нью-Гевені, Конн. (50 Fowler St.) від 11-ої до 5-ої години.

◆

26 - 29 травня – День пам'яті на Союзівці. Тел. (845) 626-5641, ext. 141. Початок о 9-ій вечора.

◆

2 червня – концерт капелі бандуристів з Дітройту в церкві Матері Божої Скорботньої при 3055 Bloor Ave. West, Торонто, о 8-ій год. вечора. Вступ – за добровільними датками.

◆

3 червня – річні збори Українського Музею в Нью-Йорку (203 Second Ave.). Початок о 2-ій годині.

◆

20–24 червня – 36-та наукова конференція і 29-ті загальні збори Українського Медичного товариства Північної Америки у Феніксі, Арізона, у готелі Білтмор. Запрошуються усі українські лікарі та їхні родини. За інформаціями телефонувати: 1-888-RX-UMANA.

◆

21-24 червня – літній фестиваль парафії св. Андрія у Блумінґдейлі, Ілл. (St. Andrew Ukrainian Orthodox Center, 300 E. Army Trail Rd., Bloomingdale). Поч. о 5-ій вечора.

Оголошення в розділі „Календарець подій" вміщуються тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. В розділі можуть безкоштовно вміщуватися повідомлення про громадські події, що проводяться без оплати вступу. Тел. відділу реклями (973) 292-9800, дод. 3040.

Проєкт „Комп'ютери для молоді"

Вже кілька років у Спілці Української Молоді активно діє міжнародна група фахівців під загальною назвою СУМнет, що поставила собі за мету забезпечення сумівської присутности в Інтернеті та допомогу у використанні сучасної комп'ютерної техніки у громадській діяльності. Зростаюче зацікавлення СУМнетом в США дало початок новому проєктові „Комп'ютери для молоді", що стартував у січні 2001 року. Головна мета проєкту – забезпечення сучасною технікою місцевих осередків СУМ та літніх таборів для того, щоб можна було користуватися існуючими та розробляти нові виховні матеріяли в електронній формі. Цілями проєкту є також розвиток сумівських веб-сайтів.

Вже кілька десятків настільних та портативних комп'ютерів кляси „Пентіум" подарували для цієї мети американські корпорації та приватні особи. Більшість з них є досить сучасними комп'ютерами, що мають солідну пам'ять і порівняно швидкі процесори, оскільки вони перед цим служили професійним програмістам та проєктантам програмного забезпечення. Нещодавно провідні фахівці СУМнету створили комп'ютерну лябораторію на сумівській оселі в Еленвілі, де протягом чотирьох днів пере-віряли, оновлювали і переробляли подаровані комп'ютери, а також встановлювали спеціяльно придбане програмне забезпечення, пристосовуючи його для використання в сумівській праці.

Ці машини призначені для багатьох отримувачів. Деякі буде розподілено між відділами СУМ в Сполучених Штатах. Ще на початку січня осередки дізналися про цей проєкт, отримавши аплікаційні форми для звернення за машинами. Варто відзначити, що комп'ютери, частина з яких вже передана користувачам, повністю безкоштовні для місцевих осередків СУМ. Решта машин знайде своїх господарів на літніх таборах. Наприклад, в програмі вишкільного табору, що відбудеться на оселі в Еленвіл, плянуються технічні виклади для зацікавлених учасників. Інші табори також матимуть нагоду скористатися перевагами техніки.

Багато з подарованих комп'ютерів призначено для сумівської діяльности в Україні. Тісно співпрацюючи з Крайовою управою СУМ в Україні, СУМнет плянує передати певну кількість машин для роботи в місцевих осередках та Крайовій управі України. Члени СУМ із закордону висловили своє зацікавлення цією частиною програми, оскільки вона відкриває можливості для ширшого зв'язку між СУМом в Україні та відділами в інших країнах. Комп'ютери, що призначені для України, плянується передати найближчим часом.

СУМнетівський рух вперше привернув до себе широку увагу членів СУМ проведенням у квітні 2000 року в Еленвілі Світової конференції СУМнет, що була присвячена комп'ютерній техніці та Інтернету. Там сумівці осягнули основи комп'ютерної грамотности, вправлялися у створенні веб-сайтів та працювали з комп'ютерною графікою, а також дістали поради щодо обміну україномовною інформацією в Інтернеті. Слідом за Світовою конференцією відбулися крайові конференції СУМнет в Україні та Австралії, які зацікавили членів СУМ у цих країнах.

Здійснюючи проєкт „Комп'ютери для молоді", СУМнет плянує допомогти місцевим осередкам СУМ отримати потрібну техніку, щоб заохотити сумівців до застосування на практиці отриманих знань та збагатити молодіжні програми комп'ютерними технологіями.

Спілка Української Молоді в Америці є звільненою від податків неприбутковою молодіжною організацією. Ми активно продовжуємо збирати пожертви за програмою „Комп'ютери для молоді" у вигляді комп'ютерів, їх частин, іншого периферійного обладнання та програмного забезпечення. Якщо ви побажаєте здійснити фінансову пожертву чи подарувати нове або вживане комп'ютерне обладнання, повідомте про це СУМнет за електронною адресою CYMnet@sym.org, або через наш веб-сайт www.CYM. org, або телефоном (212) 477-3084.

Андрій Бігун,
Ігор Симчич

Збори Клюбу емеритів

ЧИКАҐО. – Загальні збори Клюбу емеритів при катедрі св. Миколая в Чикаґо відбулися 28 березня. Впродовж року Клюб відбув 34 сходини, в тому числі 10 святкових, крім того – Різдвяну зустріч, роковини 22 Січня, дні вшанування пам'яті Т. Шевченка, Т. Чупринки, Слуги Божого Митрополита А. Шептицького, День Матері, День Батька та інші. До традиції Клюбу належить також розваговий „Веселий день".

Кожного тижня Преосвященний Владика Іннокентій, ЧСВВ, виголошує цікаві проповіді на релігійні та громадські теми. Іншими доповідачами на різні теми були члени Клюбу, а також запрошені гості.

Клюб виплатив на церковно-громадські цілі біля 3,000 дол. Суспільна опіка дбала про відвідування хворих, у піклувальних домах для старших, організувала культурні розваги, провела безплатні лікарські огляди.

Переобрано колишню управу і різні комісії з В. Щебльовським у проводі. Під сучасну пору Клюб емеритів нараховує 130 членів, які дуже жертвенні і на кожний заклик спішить із щедрими датками на різні народні і церковні цілі – головно тепер на віднову України.

Н. Ф.

Відставка...

(Закінчення зі стор. 4)

номічних реформ чи прозахідньої орієнтації.

Реформаторський курс повинен формуватися об'єднаними громадськими і політичними силами, які візьмуть на себе відповідальність за встановлення системи стримування і противаг між законодавчою і виконавчою владою, посилення незалежної правової системи і викорінення корупції. Це об'єднання ще не виникло, але, за іронією долі, відставка Ющенка збільшує шанси такого об'єднання. Вільний від політичної співпраці з Президентом Ющенко може використати свою популярність для створення широкого руху, що об'єднує реформістські партії з такими все активнішими суспільними рухами, як молодіжний рух „За правду!".

Але прореформаторські сили виявлять, що дорога до політичних перемог є повною перешкод, не останнє з яких – домінування українських і російських олігархів в засобах масової інформації України.

У останні тижні ряд засобів масової інформації вдався до дезінформації і спотворення. Вони провели компанію звинувачень проти Ющенка і його дружини, американки за походженням. Кампанія ця диригувалася з Росії. Державний канал був не кращим. Українське державне телебачення УТ-1 повідомило „про так званий план Бжезінського, мета якого дати США можливість тримати Україну на короткому поводку, а також задушити співпрацю з Росією".

Поки триває боротьба за долю України, важливо розрізняти деякі речі. Перше, не всі українські економічні магнати пов'язані з корупцією. Друге, деякі олігархи хотіли б провести значні реформи, забезпечені політичними рішеннями, які не загрожували б їм судовим переслідуванням або арештами. Третє, багато хто з олігархів, так само, як більшість українських громадян, не хочуть потрапити під економічне і політичне домінування Росії і прагнуть мати добрі взаємини зі Заходом і США.

Врешті решт, зрозуміло, що багато мільярдів долярів допомоги США і Західньої Европи Україні не пройшли марно. В Україні зараз існує велика прореформаторська і прозахідня маса людей. І ці демократичні сили, які особливо покладаються на українську молодь, мають реальний шанс в найближчі місяці і роки повернути країну на шлях політичної і економічної свободи.

Без сумніву, відставка прем'єра-реформатора стала кроком назад. Проте залишається добрий шанс, що вона стане каталізатором для необхідних змін.

„The Wall Street Journal Europe"
Переклад: „Українська правда"

Літні табори бандуристів

Українська капеля бандуристів повідомляє всіх ентузіястів-бандуристів та інших бажаючих про дві літні двохтижневі програми. Табір бандуристів „Україна" розпочнеться в неділю, 22 липня, у відпочинковій оселі „Україна" в Лондоні, Онтаріо, Канада.

Табір бандуристів „Кобзарська Січ" розпочнеться в неділю, 5 серпня, в Українському православному таборі „Всіх Святих" в Емлетоні, Пенсильванія, США. Обидва табори закінчаться випускним концертом.

Програма обох таборів складається з навчання гри на бандурі, ознайомлення з принципами вокалу і навчання співу, сольової та ансамбльної гри, історії бандури і короткої програми опановування „Харківського" способу гри на бандурі. Навчання буде вестись англійською та українською мовами.

Цього року, як і раніше, Юліян Китастий з Нью-Йорку буде музичним керівником в обох таборах. Учасники обох таборів так само зустрінуться з Олегом Махлаєм – мистецьким керівником і диригентом „Української капелі бандуристів". Для того, щоб дістати реєстраційні папери до таборів, а також щоб дістати додаткову інформацію відносно обох таборів, зв'яжіться з Миколою Житовкою, тел. (519)652-30-43, nicholas.n.schidowka@iname.com або з Анатолієм Мургою, тел. (734)953-03-05, AMurha@aol.com.

УКРАЇНА І СВІТ

Союз Українок України: іспит на зрілість

Гості з'їзду (зліва) В. Ющенко і М. Жулинський.

КИЇВ. – 1 квітня тут відбувся 4-ий з'їзд Союзу Українок України. До з'їзду звернувся з вітанням віце-прем'єр України Микола Жулинський, який наголосив на тому, що ця організація об'єднує українок цілого світу, що, власне, й засвідчило широке представництво делеґатів і гостей з'їзду, серед яких були представниці зі США, Канади, Великобританії, Австралії та ін. Успішної роботи з'їздові побажав міністер культури і мистецтв України Богдан Ступка. Делеґатів зібрання (а їх налічувалося 164) привітала голова Союзу Українок Америки Ірена Куровицька, яка наступного дня зробила огляд діяльности за минулих 75 років. Заступниця голови СФУЖО Наталя Даниленко зачитала привітання від голови СФУЖО Оксани Соколик та висловила власні думки й побажання. Зокрема, вона наголосила на тому, що тільки широке представництво жінок у Верховній Раді України допоможе нашій державі вийти з кризи, а також запевнила, що Україна так само потрібна діяспорі, як діяспора – Україні, бо такий процес взаємодоповнення – на користь усім.

Прозвучали також привітання від голів інших жіночих громадських організацій, від голови Національної Ради жінок України Ірини Голубєвої, а також від голови Народного Руху України Генадія Удовенка, народного депутата України Юрія Крючковського, заступника голови партії „Реформи і порядок" Сергія Соболєва.

На з'їзді виступили прем'єр Віктор Ющенко, почесна голова Союзу Українок Америки Анна Кравчук, а також Марта Богачевська-Хомяк, Ольга Кобець, Марія Орлик, Ірина Сеник, Ніна Марченко, Галина Яблонська та інші.

У звітній доповіді голова Союзу Українок Атена Пашко розповіла про виконану роботу у всіх областях України (Союз Українок налічує 25 відділів та 597 первинних осередків), називаючи десятки добрих починів і справ, а також імена тих жінок, які присвятили себе громадській роботі. Виступила зі звітом також голова секретаріяту Союзу Українок Ростислава Федак. Доповідь викликала жваве обговорення делеґаток, поміж яких були представниці всіх реґіонів країни, а також учасниці ОУН-УПА, які пройшли ув'язнення й заслання, зазнали випробувань голодоморами, злиднями й витримали іспит на громадянську зрілість, мужність та самовідданість.

Представниці від областей говорили про справи своїх обласних відділів, наголошували на необхідності зосередити увагу на вихованні молоді в національному дусі, зокрема, культивуванні в юних душах християнського милосердя й любові. Висловлювалися пропозиції щодо розширення сфери діяльности та урізноманітнення її форм та методів.

Наступницею Атени Пашко на посаді голови Союзу Українок України стала депутат Верховної Ради України Ліля Григорович. З'їзд затвердив керівні органи Союзу Українок України, зміни та доповнення до статуту своєї організації, прийняв ряд документів, зокрема, заяву на захист конституційних прав та підтримку уряду, звернення до Верховної Ради та уряду щодо екологічної ситуації у Стебнику на Закарпатті, підтримав відкритий лист української громадськості Криму до міністра культури України про захист української мови та українського шкільництва в Криму.

На зібранні відбулося освячення молодого поповнення з різних міст України. Багатьом жінкам було вручено посвідчення „Почесна союзянка". Серед нагороджених – Атена Пашко, Оксана Ганич (Закарпаття), Світлана Мельник (Одеса), Тетяна Василишин (Черкаси), Ольга Іванчук (Полтава), Євгенія Семенюк (Рівне), мати Валерія Марченка – Ніна Марченко, Михайлина Коцюбинська, Леоніда Світлична, багатолітній політв'язень Розалія Приступа, членки ОУН-УПА Аглая Іванишин і Марія Чухрай (Чернівці), Леся Ґонґадзе – мати вбитого журналіста Г. Ґонґадзе.

Людмила Тарнашинська

На IV з'їзді Союзу Українок України

Гідні спадкоємці Тараса Шевченка

Серед українського довкілля за часів Шевченка велику ролю відіграв славетний рід Симиренків. Це унікальний рід щодо значимости його внеску в розвиток економіки, науки, культури в Україні. Кілька поколінь цього роду протягом століть творили сторінки української історії. Саме цей рід залишив яскравий слід в житті Т. Шевченка, а також в загальній культурі українській, у промисловості, садівництві. Так, як Шевченко є центром в українській культурі,так рід Симиренків залишається своєрідним символом, який сприяв українському відродженню. І з таким родом треба добре ознайомитись, щоб сучасні діячі могли брати гідний приклад діяльности у площині української культури. В маєтку Симиренків, у Млієві, збиралися визначні діячі України. Серед тих відвідувачів був і Т.Шевченко, якого прийняли з великими почестями. Рід Симиренків так припав до серця Шевченкові, що він погодився на зустрічі прочитати свої вірші, а Платон Симиренко позичив йому грошей на видання "Кобзаря".

Гортаючи сторінки Української радянської енциклопедії, знаходимо у ній лише убогу інформацію про Лева Симиренка (1855-1920) і його батька Платона (1820-1863). На жаль, ці скупі відомості не віддзеркалюють того великого світла, яким променить цей славний рід. Понад 20 років Степан Симиренко козакував на Січі, а потім чумакував, і помер в другій половині XVIII сторіччя. Його син Федір прийшов на світ у 1887 році і був кріпаком. Разом зі своїм тестем Яхненком Федір будував млини над рікою Вільшанкою і, доробившись, викупився з кріпацтва, заснував цукровню. Своїх синів він вислав на політехнічні студії до Парижу. В майбутньому Симиренки стали відомими промисловцями. Особливо прославився син Левка – Володимир (1891-1938), який був засновником науково-практичного садівництва в Україні. Він народився у Млієві на Черкащині, в родині Левка і Марії. Журнал ''Родовід'' (ч.10) зробив першу наукову спробу дослідити багатогранну плідну наукову діяльність Володимира Симиренка на ниві українського садівництва.

Після закінчення вищої освіти у Києві Володимир очолив Мліївську дослідницьку станцію садівництва, а згодом працював у Всесоюзному дослідницькому інституті, як професор викладав в сільськогосподарському інституті, був автором численних наукових і популярних праць, а також зразкових підручників. За його розсадниковими методами було вирощено понад 40.000 гібридів овочевих дерев і ягідних кущів. Він організував декілька учбових закладів, середніх шкіл проводив науково-популярні конференції, редаґував садівничі журнали.

Проф.В. Симиренко – людина велетенського розмаху думки – як і батько, володів кількома іноземними мовами, та завжди користувався своєю українською мовою, витончував її так, як садівницьке своє ремесло. Важко собі уявити, що за своїх 47 років життя так, як і Шевченко, він доконав надзвичайно велику роботу, до якої важко порівняти сьогодні будь-кого. Слушно пише його земляк О. Вівчарик у своїй статті ''Перше Богослужіння в садибі Симиренків'', що була вміщена у ''Свободі'' (ч. 48, 2000 р.), що не лише Млів, але уся Україна пахла яблуками, дивовижними сортами і смаками. При цій нагоді варто ще згадати також цікаву статтю ''Шевченко і Симиренко'', яку опрацювала Зінаїда Тарахан-Береза і вмістила в газеті ''Жива вода'' (березень 1996 р.), що виходить в Києві. Треба згадати також статтю ''З Україною і для України'' Олени Леонтович (тижневик ''Наше Слово'', Варшава) про Софію Симиренко (1839-1924), дружину Василя Симиренка, яка у своєму маєтку займалася просвітницькою діяльністю, а зокрема популяризацією творів Т. Шевченка.

Цілковито був замовчуваний син Володимира Олекса Симиренко, визначний соціолог, який народився в Києві і в цьому році мав би 70 літ. Олекса у 1961 році захистив докторську працю у Міннесотському університеті, працював професором Невадського і Пенсільванського унверситетів, написав цінні праці з суспільних наук.

У грудні 1994 року Україна відзначила трагічну дату 60-річчя знищення діячів української культури. Проте нічого не вчинено, щоб відродити садибу Симеренків, видати їхні наукові твори.

Ярослав Стех

Україна мусить вийти зі смуги криз

Українці у діяспорі по-різному сприймають складну ситуацію і економічні негаразди в Україні. Реакція зводиться здебільша до критики – якщо не наших „воріженьків", то Президента, Уряду, Верховної Ради і взагалі „власть імущих". Та хоч критики є щирими українськими патріотами, що бажають добра Україні, самим наріканням ситуації не поправити. На щастя, є серед нас люди, які серйозно роздумують над способами, як зарадити лихові, і мають конструктивні пляни. Одним з них є відомий економіст д-р Осип Мороз. Він запропонував підготувати Український світовий конґрес до 24 серпня 2001 року, коли будемо відзначати 10-ту річницю незалежности Української держави, схвалити на цьому конґресі заздалегідь узгіднені пляни і проєкти, втілення яких дозволить розв'язати найпекучіші проблеми України.

Конґрес мав би відбутися під патронатом Президента, Прем'єр-міністра України, з участю найкомпетентніших діячів і політиків. Девізою конґресу має бути „Побудова модерної української нації". Конґрес має розв'язати проблеми формування державницького народу на базі науки і менеджменту, а не тільки емоцій. Основою для спільної праці має бути багатовіковий досвід розвитку людства, досвід розбудови передових демократій, вироблення пріоритетів і стратеґії їх осягнення. Самозрозуміло, участь у конґресі має брати найпотужніший інтелект українського народу з усього світу.

З цим проєктом ознайомилися провідні діячі в Україні, в тому числі колишній і теперішній президенти – Леонід Кравчук і Леонід Кучма. Цю справу досить докладно висвітлив „Урядовий кур'єр" та інші газети України і діяспори.

Проєкт знайшов також відгук на Всесвітньому форумі молодіжних організацій, „Молодіжний соціюм – XXI", що відбувся 7 жовтня 2000 року в Києві. Форум проводився з ініціятиви 17 загальноукраїнських і понад 200 реґіональних молодіжних організацій, підтриманих Світовим Конгресом Українських Молодіжних Організацій (СКУМО).

Форум обговорив сучасний стан молодіжного руху України і прийняв Всеукраїнську комплексну програму. „Молодіжна плятформа України", яка практично сприятиме включенню молоді у здійснення ідей послання Президента України до Верховної Ради „Україна: поступ у XXI століття. Стратегія економічного і соціяльного розвитку на 2000-2004 роки" і програми Кабінету Міністрів України – „Реформи заради добробуту".

Нижче подаємо витяги з матеріялів згаданого форуму.

... Україна і весь світ вступають у нове тисячоліття – тисячоліття наукового прогресу і нових технологій. XXI століття вимагає від усіх нас, українців, уваги і інтелектуального вкладу в розвиток сучасної української нації... Ми маємо розв'язати проблеми формування „модерної" нації на базі наукових здобутків. В цій нації саме науковці, практики, а не демагоги, мають визначити, де ами знаходимось сьогодні, які пріоритети і для яких цілей ми прагнемо досягти завтра.

... Історичний досвід переконує, що справжні прориви суспільства у нову якість можливі лише тоді, коли до його трансформаційних процесів активно включиться молодь. Тільки сама, за власним бажанням, молодь здатна змінити свідомість нації, змінити найкраще загальну ситуацію в державі, якщо зрозуміє, що майбутнє нашої держави у XXI столітті – це майбутнє молодих. Але його необхідно будувати вже сьогодні.

... Серед соціяльних питань для значної частини молодих людей найбільшої гостроти набули зниження рівня життя, перспектива втратити працю, соціяльні гарантії та допомогу. Майже третина молодих людей ніде не працює і не навчається. Наведені факти викликають велику стурбованість, тим більше, що молодь є тією соціяльною категорією населення, яка найбільш активно підтримує курс на здійснення демократичних реформ в державі, що яскраво засвідчили результати президентських виборів 1999 року.

... Українська молодь у 2000 році зовсім не та, що була 10 років тому назад. Розвиток новітніх технологій, розширення інформаційного поля, створення нових суспільно-політичних взаємин у державі вплинули на формування абсолютно нової ментальности молодого покоління. Протягом 9 років з дня проголошення незалежности в державі не було зроблено систематичного підходу в праці з молодіжними середовищами. Ось чому поняття „патріотизм", „батьківщина", „об'єднання", „консолідація" не мають на сьогодні для більшости молодих українців практичного значення. Щоб покращати становище молоді і здійснити прорив в еволюцію всієї нації, вже неможливо працювати старими методами і оперувати забутими лозунгами.

Ці думки і напрямні повинні бути якнайскоріше втілені в життя. Україна заслуговує на те, щоб врешті стати могутньою, модерною державою в колі світового співтовариства.

Д-р Роман Барановський

ШТРИХИ ІСТОРІЇ

Міт і правда про Корсунську битву

В Україні настав час перегляду новітньої історії, вивільнення її від пропаґандистського балясту недавньої імперії. Такі наростні були утворені, зокрема, довкола Корсунь-Шевченківської битви, що сталася напровесні 1944 року.

Офіційна пропаганда назвала її „Сталінградом на Дніпрі". „Українська радянська енциклопедія" повідомляє, що ця подія „увійшла в історію як взірець операції по оточенню і знищенню великого угрупування ворога, озброєного всіма видами бойової техніки". У виданні 1962 року цей довідник подавав, що в оточенні опинилися 9 піхотних і одна танкова дивізії, 1 мотобригада, артилерійські та інші частини. „Корсунь-Шевченківська операція була яскравим свідченням зрілости, майстерности радянських військ і переваги радянського військового мистецтва над військовим мистецтвом фашистської Німеччини", – робили висновок автори.

У виданні 1980 року оцінки операції значно скромніші: „Корсунь-Шевченківська операція допомогла створенню сприятливих умов для визволення Правобережної України", – стверджує енциклопедія. Вже немає числа оточених військ, але говориться, що радянські війська мали перевагу над німецькими в живій силі у 1.7 раза, артилерії – у 2.4 раза, у танках і самохідних гарматах – у 2.6 раза. Противник втратив понад 73 тисячі солдатів і офіцерів, з них 18.2 тисячі полоненими. Коли була така перевага, то й втрати Червоної армії були більшими, але про них – тиша.

Чим пояснити, що за два десятиліття так відчутно змінилася оцінка цієї події? Вочевидь, тим, що історики навчилися читати також німецькі першоджерела і збагнули, що далі треба брехати обережніше. А що ж було в тих джерелах? Одне з них – спогади генерал-фельмаршала Еріха Манштайна фон Левінські, який пише, що до операції два німецькі корпуси, які діяли в цих теренах під командою Штемермана і Ліба, налічували 54 тисячі осіб, з яких не всі потрапили в оточення. Манштайн пише: „17 лютого надійшла радіона звістка про те, що перший зв'язок між корпусами, які виходили з оточення, і передовими частинами 3-го танкового корпусу, встановлено. Супротивника, що був між ними, було дослівно зім'ято. 28 лютого ми дізналися, що з оточення вийшло 30-32 тисячі осіб. Оскільки серед них було 6 дивізій і 1 бригада з урахуванням низької чисельности військ, це становило більшість активних вояків". Німецький генерал Курт Тіпельскірх у своїй „Історії Другої світової війни" пише: „З оточення вийшли 30 тисяч осіб". У наказі Сталіна від 18 лютого 1944 року стверджується, що німці залишили на полі бою 52 тисячі вбитих, в полон здалися 11 тисяч.

Що ж діялося біля Корсуня? Коли Майнштайн іззовні завдав удару по радянських військах двома танковими корпусами, у відповідь генерал Іван Конєв міг кинути лише 5-ий Донський кавалерійський корпус, який атакував танки в кінному строю і зазнав великих невиправданих втрат. Німці узяли 5.5 тисячі полонених. Дізнавшись про невдачу Конєва, Сталін розлютувався. Тоді Конєв вночі 12 лютого у розмові зі Сталіним переклав усю відповідальність за невдачу на командувача сусіднім фронтом Миколу Ватутіна. Сталін передав Конєву з підпорядкування Ватутіна 27-му армію, яка не утримала ворога, і наказав будькою ціною забезпечити успіх. Про те, як радянське командування досягало мети, залишив свідчення німецький вояк: „На знову зайнятій території Червона армія мобілізувала усе населення – чоловіків і жінок. Сформовані з них трудові батальйони використовувалися для збільшення маси атакуючих. Не мало значення, що ці призовники не були навчені, більшість не мала зброї, а багато – чобіт. Ці неозброєні люди, змушені йти в атаку, були у подозрі щодо співробітництва з нами й платили за цю підозру своїм життям". Командир взводу Червоної армії лейтенант Валентин Дятлов пригадує: „Командирам усе ж вдавалося кілька разів піднімати „чорну" селянську піхоту, але марно. Вогонь ворога був такий щільний, що люди пробігали кілька кроків і падали, мов підкошені".

Отже, більшість німецьких військ вийшла з оточення біля Корсуня, але пропаганда вже підняла галас про нову перемогу, тому довелося оголосити, що німці втратили 63 тисячі вояків (при чисельності оточених корпусів – 54 тисячі), а потім збільшити це число до 73 тисяч. Насправді, як зазначає історик Борис Соколов у книзі „Невідомий Жуков: потрет без ретушу", в лютому 1944 року на всіх фронтах були вбиті чи пропали безвісти лише близько 61 тисячі німців.

У Корсунь-Шевченківському створено величний музей битви 1944 року, розташований у чарівному королівському палаці. З його експозиції можна дізнатися і про нерозсудливість німецьких генералів, які не прийняли пропозиції здатися у полон і вирішили виходити з оточення, і про героїчних селян села Квітки, які рушили в оборону на передову лінію вогню, і про патріотизм селянських жінок, котрі у непролазному багні на плечах несли снаряди до гармат. Настав час сказати в музеї про успішний прорив німецького війська, про насильницьку мобілізацію , про „чорні" батальйони... Але чи доведеться тоді перетворювати музей на ґалерію малярства, яка тепер тулиться в оранжереї біля палацу? У давні часи доводилося чути, що німецькі туристи, відвідуючи Корсунь, не виявляли бажання заходити до музею. „Не хочуть визнавати своєї поразки", – пояснювали їхню поведінку пропаґандисти. А може німці знали правду про місцеві бої і соромилися музейної брехні?

На зорі української незалежності письменник Василь Захарченко написав у газеті, що історія війни вимагає переоцінки, але зустрів шалений опір ветеранів Червоної армії і програв судовий процес, ініційований ними. Пора вже говорити новим поколінням жорстоку правду про війну.

Левко Хмельковський

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Марія Кім

Дмитро Онищенко

Лавреати конкурсу молодих піяністів – молоді українські мистці

КИЇВ. – 4 травня названо 15 переможців IV Міжнародного конкурсу молодих виконавців пам'яті Володимира Горовиця, що проходив з 18 квітня по 3 травня.

Міжнародне жюрі дуже швидко і одностайно визначило переможців конкурсу, що свідчить про високий рівень майстерности його учасників. Золоті медалі, дипломи лавреатів першої премії присуджені Дмитрові Онищенку та Марії Кім (обоє – Україна) . Павло Домбровський (Росія) та Роберт Уманський (Україна) здобули срібні медалі та другі премії. Володарями бронзових медалей і третіх премій є У Цунь (Китай), Олександр Гринюк та Сергій Школяренко (обидва – Україна). Дипломами нагороджено також трьох представників України - Артема Ляховича, Ольгу Бондаренко та Андрія Ємця. У старшій віковій групі срібні медалі здобули: росіянин Олександер Пироженко та білорус Павло Єлецький. Бронзовими нагородами відзначено Евей Ван (Китай), Едуарда Кунца (Росія) та Наталю Сухину (Україна). IV Міжнародний конкурс молодих виконавців пам'яті В. Горовиця відбувся у три тури.

УНІАН

Безупинний розвиток українського хорового мистецтва

За переконанням деяких сучасних вчених, історично закономірною є зміна культурних орієнтацій суспільства через кожних три століття. У відповідності з цією версією, XX століття багато у чому повторює XVII. В цьому випадку культурний розвиток України в останній третині нашого століття аналогічний кінцеві „переломного" XVII століття, тобто зв'язаний з „барочними" контрастами, рухливістю у пошуках нових форм і виразних засобів музичної творчости. Тенденції поліжанровости, взаємовпливу жанрів, їх камернізації, неоклясицизму, неоромантизму, неоімпресіонізму – ось далеко не повний спектр явищ сучасного українського мистецтва.

Однією з важливих рис розвитку музичного мистецтва 60-их – 70-их років стало звертання композиторів до фолклъору у пошукові нової мелодійної мови. Цей шлях виявився найбільш перспективним, діставши назву „нової фолкльорної хвилі". Композитори стали сміливіше звертатися до стародавніх пластів фолкльору, його архаїчних і ритмічних особливостей, і водночас єднати його музично-виразні засоби з найновішими композиційними техніками (додекафонія, серійність, сонорика, алеаторика). Метод нового ставлення композиторів до фолкльорного матеріялу наблизив їх до починань Стравінського, а також іншого великого „фолкльориста" XX століття – Бартока.

Саме в ці роки на нову ступінь підіймається українська фолкльористика. Ідучи за традиціями корифеїв української музики XX століття – Л. Ревуцького, Б. Лятошинського, С. Людкевича, М. Колесси, нове покоління композиторів відкриває для себе фолкльор, але в новому сенсі. Народна музична творчість усвідомлюється тепер як самостійна цільна система народного поетичного мислення з притаманними їй композиційними елементами (лад, ритм, мелодія), виконавськими манерами і формами буття. Засвоєння фолкльору йде „всередині" його жанрів. Можна назвати безліч українських творів, орієнтованих на певні фолкльорні зразки, коли народна пісня багато у чому визначає інтонаційний склад твору, ладові і ритмічні особливості, принцип архетектоніки, тип склад інструментування: кантата „Весна" М. Скорика, „Ятранські ігри" І. Шамо, „Веснянки" Л. Дичко, хорові твори І. Карабиця, Є. Станковича, В. Білика, Ю. Іщенко, „Українські колядки, щедрівки, веснянки" В. Кікти. Паралельно розвивається і різновид системи „композитор-фолкльор". Національна суть у такому випадку вгадується скоріше у типі емоційного мислення, духовности, ніж у конкретній інтонаційній ладовій аналогії. Такі твори – „Ніч на Івана Купала" Л. Грабовського. „Simfonia hargo", фольк-опера „Цвіт папороті" Є. Станковича та ін.

Звичайно закони пісенної народної творчости проявляють себе у хорових творах, можливо, тому українська музична клясика почалась саме з хорових обробок народних пісень. Чимало внесли в цей жанр Я. Степовий, К, Стеценко, А. Кошиць і особливо М. Леонтович. У творчості останнього хорова обробка народної пісні вже стає оригінальною авторською мініятюрою.

Безпосереднім продовжувачем цих традицій у 20-ті роки виступило нове покоління українських композиторів: Л. Ревуцький, М. Вериківський, Ф. Козицький, Т. Верьовка, Н. Коляда.

Глибоке проникнення у жанровий зміст народної пісні демонструє у сучасній хоровій творчості Л. Дичко. Вона ставить ціль вивчення і внутрішнього засвоєння ще не використаних у професійному мистецтві фолкльорних образів і стилевих пластів народної вокальної та інструментальної музики. На цьому базується блискуче національне звучання її творчости. Першими творами у цьому напрямку стали симфонічна сюїта „Веснянки" і симфонічна картина „Килимок", побудовані на стилистиці побутових пісень.

До 1500-річчя Києва Л. Дичко створює два нових значних твори: ораторію „І нарекоша ім'я Києв" у шести частинах, на слова давніх літописців - для солістів, змішаного хору, струнних, ударних та органу, і кантату „У Києві зорі" (слова народні) для чоловічого хору, сопрано і інструментального ансамблю, у п'яти частинах. Ми знову зустрічаємося з бажанням автора інтерпретувати народні тексти з яскравими фарбами давніх обрядів і народних свят (IV частина кантати „Купала"), з прекрасними ліричними сторінками, на яких втілено пісенну душу українського народу (III частина ораторії „Дівчата"). Прагнучи правдиво відобразити історичні дії і дух літописів, автор на основі синтезу професійної і народної музики асимілює різні інтонаційні пласти – українську думу, обрядові жанри, ліричні пісні.

Цікавий приклад праці з фолкльорики – симфонічно-хорові сцени С. Станковича (1988) „Купала". Їх чотиричастинна композиція дає певну драматургію і режисуру, що йде від купальських обрядів, ігр. Хоровий концерт Зубицького „Гори мої" (1985-1986) – це новий тип „фолкльорного" концерту, бо літературна основа повністю взяті з народної творчости, а інтонаційний склад і стилістика відображають специфіку народної піснетворчости. Постійним звертанням до фолкльорного матеріялу характеризується творчість А. Некрасова. Його останні роботи – „Занадився журавель", „Весілля мухи" – фолкльорні імпровізації на теми українських народних жартівливих пісень (1994).

Другою, не менш значною, ніж фолкльорна, тенденцією сучасної хорової творчости в Україні стало звертання до вітчизняних духовних жанрів. Воно пов'язано з духовним пробудженням нації, поверненням до моральних християнських законів буття до втраченої високої краси мистецтва. Тут можливо означити дві лінії: слідуванням традиціям хорового співу православної служби (у формах старовинного канту або духовного концерту), або узагальнення філософсько-релігійного змісту у рамках загально-европейської духовної традиції. До першого типу можуть бути віднесені „ Три молитви до Пресвятої Богородиці для змішаного хору (1994) Богдани Фільц, у другому – твори Михайла Шуха, зокрема Духовний концерт „Возроди мене, утверди" – для солістів, хору, ударних інструментів і фортепіяно, на вірші Шнуралі (1994), „Реквієм" (1988).

Отже, чим ближче до сучасности, тим все активніше проявляється тенденція відходу композитора від заідеологізованої лінії „радянської музики", натомість митці цікавляться історичними, етнографічними, загально-філософськими темами. Їх музика є дуже потрібною для сучасних виконавців і слухачів.

Людмила Красюк,
доцент катедри хорового диригування Донецької державної консерваторії ім. С. Прокоф'єва

Цікаві твори малярки-українки

МОНТКЛЕР, Н.Дж. - У студії Монтклер та Монтклерській публічній бібліотеці у п'ятницю, 4 травня відкрилася виставку малярства мисткині із Самміту (Нью-Джерзі) Олександри Ісаєвич під назвою „Магічний простір посередині: твори на полотні і папері". Виставка діятиме у приміщенні бібліотеки, за адресою 50 Fullerton Avenue, Montclair, New Jersey, до 26 травня.

У своєму малярстві О. Ісаєвич поєднує два цілком різні світи: абстрактні пейзажі та старанно окреслені прозорі постаті символічних фігур, переплітаються із яскравими кольорами та фактурами тла. Зображені постаті в цих картинах опиняються у своєрідному магічному світі потоків і хвиль енергії. Таким формальним зіставленням хаосу і порядку авторка створює гармонійну цілість, намагаючись примирити притаманне сучасному світові протистояння раціоналістичного мислення і духовних поривань.

Олександра Ісаєвич народилася у Львові, навчалася у Коледжі ім. Івана Труша. Дальшу мистецьку освіту вона отримала в школі Музею красних мистецтв в Бостоні. Її праці виставлялись в індивідуальних та групових виставках в Бостоні, Нью-Йорку та Нью-Джерзі. Веб-адреса вибраних праць малярки: http://members.home.net/aisaiev/

Бібліотека відчинена в понеділок, середу та четвер, від 1-ої год.ранку до 9-ої год.вечора, у вівторок – від 10-ої ранку до 6-ої вечора, в п'ятницю та суботу – від 10-ої ранку до 5-ої вечора, а в неділю – від 1-ої по пол. до 5-ої вечора.

Закарпаття на поштовій марці

1939 рік. Перша поштова марка Карпатської України.

Проголошення у 1939 році Карпатської України залишило помітний слід у філателії. Напередодні загальних зборів в Хусті, які проголосили самостійну державу, в Празі було надруковано поштову марку, на якій, крім назви Чехословаччини, був напис „Карпатська Україна". На марці зображено старовинну українську дерев'яну церкву в містечку Ясіні.

Пізніше, у березні 1939 року, на листах саме з цього містечка, на

Так оплачувалися листи у Карпатській Україні

конвертах і марках, з'явився надрук – тризуб і напис „Слава Україні!". Але пошта незалежної Карпатської України так і не скористалася своєю маркою, тому що Закарпаття негайно окупувала Угорщина.

Минуло кілька років, і у серпні 1944-го еміграційний уряд Карпатської України в Лондоні дав розпорядження відновити незалежну пошту, для чого на угорських марках було зроблені надрук „ČSR 1944".

Такі марки використовувалися в Хусті, Виноградові і навколишніх селах до лютого 1945 року. Проте поштовики Мукачевого, Берегового, Тереси теж почали самостійно робити надруки „Пошта Закарпатська Україна" на угорських марках.

10 лютого 1945 року угорські марки з таким написом і новим номіналом були впроваджені по усьому Закарпаттю. Це був перший випуск марок з надруками пошти Закарпаття, що підлягала Народній Раді Закарпаття.

Другий випуск було здійснено 20 березня 1945 року, коли було зроблено надрук не тільки на чистих угорських марках, а й на тих, які вже мали напис „CSR 1944". Такі марки мають два надруки. Надрук було зроблено також на угорських поштівках.

Офіційно ці марки були в обігу до 31 серпня 1945 року. Але вже з травня 1945 року з'явилися поштові марки Закарпатської України з радянською символікою.

Дві серії таких марок запроектували Т. Мошкович (першу), А. Добей та А. Коцка (другу). Виготовили марки в ужгородській друкарні Лама.

1939 рік. Надрук тризуба, виконаний на пошті в Ясіні.

15 листопада 1945 року Закарпаття ввійшло до складу СССР, проте ще до кінця січня 1946 року багато поштових відділень погашували відправлення штемпелями пошти Закарпатської України, запровадженої Народною Радою 10 лютого 1945 року.

Докладне дослідження поштових емісій Карпатської України здійснив Ґеорг фон Штайден у спеціяльному каталозі, виданому торік у Мюнхені. Автор цього видання застерігає філателістів від надмірного захоплення закарпатськими марками з різними недоліками друку, оскільки виготовляли марки на примітивному обладнанні і тому важче виявити бездоганну марку, ніж численні марки зі зміщенням малюнка, пропущеними літерами і т. п.

Особливо цінні конверти з марками того часу, які пройшли пошту, тому що штемпелі на них підтверджують оригі-нальність марок.

Л. Хмельковський

1944 рік. Надрук „Закарпатська Україна" на угорській марці.

1944 рік. Чеський надрук на угорській марці.

1945 рік. Подвійний надрук на марках Закарпаття.

1945 рік. На конверті – поштові марки Закарпаття з радянською символікою поряд з маркою 1944 року .

Поштова марка і конверт до візити Івана Павла II в Україну

КИЇВ. – Державне підприємство поштового зв'язку "Укрпошта" повідомило у понеділок, 7 травня, що підготувало до друку марку і конверт, присвячені майбутній візиті в Україну Папи Римського Івана Павла II. Відповідно до ескізів, на марці зображено портрет Папи, а на конверті – герби України і Ватикану, а також зображення собору Святого Петра у Ватикані і Софійського собору у Києві, повідомив в інтерв'ю агентству „Інтерфакс-Україна" генеральний директор підприємства "Укрпошта" Василь Мухін. Остаточні варіянти ескізів затверджені радою столичного видавництва "Марка України".

Марка і конверт з'являться у продажу напередодні візити Папи Івана Павла II в Україну. Погашення конвертів і марок спеціяльною печаткою проводитиметься в дні перебування Папи у Києві і Львові 23-27-го червня цього року.

Вийшла заява США про позитивну...

(Закінчення зі стор. 1)

тів, оскільки, згідно з українським законодавством, потерпілі можуть бути ознайомлені з матеріялами справи після того, як справа закрита і матеріяли передані до суду. Перший заступник Генерального прокурора України Микола Гарник зазначив, що в своїй методології американські експерти використовують терміни „потенційний син" і „потенційний батько дітей". Він сказав, що встановлення причин смерти не грає вирішальної ролі для розкриття справи. У той же час Микола Гарник погодився з тим, що без встановлення причини загибелі злочин розкрити „набагато складніше".

Генеральна прокуратура збирається запропонувати сім'ї Ґонґадзе поховати тіло.

* * *

„Моя прогноза – якщо не відома причина смерти, немає і реальних перспектив розслідування справи", - вважає Андрій Федур, адвокат Лесі Ґонґадзе. Головне, що цікавить зараз Андрія Федура – чому сталося, що таке дослідження не почали проводити на наступний день після того, як знайшли тіло. Чому знущалися над матір'ю? Чому вперше в історії України – у нас більше не було таких випадків – її визнали потерпілою через суд? Причину смерти, за припущенням Федура, можна буде встановити, якщо буде знайдено голову.

Вдова журналіста Мирослава Ґонґадзе сподівається, що після офіційного затвердження висновків експерти-зи, проведеної в США, Генеральна прокуратура України надасть можливість потерпілим ознайоми-тися з її матеріялами у повному обсязі, повідомила адвокат Миро-слави Валентина Міненко. За словами адвоката, такі дії Мирослава розцінюватиме як „прозоре розслідування кримі-нальної справи за фактом вбивства Г. Ґонґадзе".

* * *

„ФБР (FBI) США здійснювало експертизу не „таращанського трупа", – заявив секретар Тимчасової слідчої комісії, народний депутат України Сергій Головатий. Подробиці сенсаційної заяви народний депутат обіцяє розповісти на пресконференції 16 травня. Її тема „Реабілітація Кучми? Подвійне вбивство. ФБР ідентифікує тіло Ґонґадзе, а не „таращанський труп".

За повідомленням „Української правди"

Папа Іван Павло II...

(Закінчення зі стор. 1)

висот залишається однією з перешкод на шляху до мирного врегулювання на Близькому Сході.

Папа Римський Іван Павло II, відвідуючи 6 травня Сирію, закликав ізраїльтян і палестинців до миру на Близькому Сході, згідно зі засадничими нормами міжнародного права. Сирійський президент Башар Ассад закликав понтифіка підтримати позицію палестинської сторони у конфлікті.

У понеділок, 7 травня, Папа Іван Павло II завершив триденну візиту до Сирії прощальною промовою на летовищі в Дамаску. Він звернувся до народів Близького Сходу зі закликом подолати розбіжності і припинити ворожнечу.

Промовляючи про перспективи миру на Близькому Сході, він сказав, що усі сторони мають дотримуватися норм міжнародного права. Папу радо вітали у Сирії, але Ізраїль скритикував його візиту, звинувативши сирійського президента Башара Аль-Асада у використанні приїзду Папи для роздмухування антиізраїльської пропаґанди. Оглядачі надають візиті історичного значення.

Останнім пунктом паломництва Папи Римського став 8 травня острів Мальта, де, як і в Сирії, він відвідав місця діянь Апостола Павла.

Кінофестиваль „Нашого цвіту - по всьому світу" триває

КИЇВ. – Нещодавно у конференційній залі київського готелю „Турист" відбулась презентація фільмів-лавреатів минулорічного міжнародного фестивалю "Нашого цвіту - по всьому світу". Дипломи лавреатів та цінні нагороди одержали режисер фільму „Далека рідна земля" Олексій Науменко (Київ), автор фільму „Візія Петра Яцика" Едуард Занюк (Львів), режисер Олександер Мухін (Київ) - за анімаційну стрічку „Ліра". Марті Коломієць зі США, яка представляла творців фільму „Незмінне обличчя Пласту". До нагород оргкомітету додали свою відзнаку й українські військовики: відеорозповідь про американських пластунів пам'ятною медаллю відзначила Спілка офіцерів України. Присутнім було представлено й фрагменти інших фільмів-лавреатів - „Кубанські козаки. А вже літ двісті" та „Appia Antica".

У Державному кінофотофоноархіві України віднайдено велику кількість кінострічок про закордонних українців, передовсім у США та Канаді, найдавніші з яких датовані кінцем 20-их років минулого століття. Їх передбачається демонструвати й під час фестивального кінолекторію „Українська діяспора, діяспори в Україні: минуле та сьогодення", який від першого вересня цього року Інститут досліджень діяспори проводитиме у Київському будинку учителя.

На минулорічний кіноконкурс було надіслано 16 відеострічок. З шести фільмів-лавреатів чотири створені вітчизняними кіномистцями. У „течці" цьогорічного кіноконкурсу є кілька кінострічок про українців у Польщі, Ізраїлі та США. Усі вони також створені в Україні. Дивною, отже, виглядає пасивність українських закордонних кіномистців.

Оргкомітет Фестивалю звернувся до керівників провідних вітчизняних телеканалів та телепродуцентів із проханням надати свої кращі „діяспорні" відеотвори; від кількох з них вже отримано згоду взяти участь у кіноконкурсі. Допомогу у проведенні презентації надали партнери Фестивалю - Товариство „Світлиця" (президент Віталій Рожков), Державне підприємство "Інтертранс" (генеральний директор Микола Ковзель), Торговий дім „Енран" (генеральний директор Михайло Богомол), Страхова компанія „Добриня" (Голова правління Ігор Волощук), Асоціяція міст України (виконавчий директор Мирослав Пітцик), Львівська кондитерська фірма „Світоч" (президент Андрій Тавпаш). Одним із заходів Фестивалю є визначення, кращого вітчизняного часопису, який найбільше переймається „діяспорною" тематикою. Також має бути виявлений переможець серед журналістів, у творчості яких „закордонноукраїнська" тема є однією з провідних. Передбачається, що переможців у цих двох номінаціях буде названо (і нагороджено) під час III Всесвітнього форуму українців, у серпні цього року.

Нещодавно оргкомітет Фестивалю звернувся до Голови Національного банку України М. Стельмаха, щоб банк випустив спеціальну серію монет „Закордонне українство", яка б відзначила провідні громадські інституції та визначних осіб українського зарубіжжя. У травні в столиці України відбудеться „круглий стіл" з діяспорної тематики.

Оргкомітет звернувся до Української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" у Нью-Йорку з проханням відкрити рахунок (конто), на який би благодійники могли переказувати кошти.

Телефон Оргкомітету та секретаріяту фестивалю у Києві: (44) 244 2911, факс: (44) 513 7132, електронна адреса: ukr-svit@iptelecom.net.ua (у розділі „Тема" слід зазначити: „IDD"). Інформація про перебіг фестивалю міститься на веб-сайті: www.ukrsvit.kiev.ua (далі: „громадські організації" - „Інститут досліджень діяспори" - „Щоденник").

Ігор Винниченко,
голова секретаріяту фестивалю

Д-р С. Радчук: „Я вибрав Канаду"

Недавно у Вінніпезі вийшла книга спогадів д-ра Сергія Радчука, відомого українського адвоката, колишнього президента Комітету Українців Канади, довголітнього голови Інституту дослідів Волині. Книга англомовна, ілюстрована світлинами документального значення, в твердій оправі, у ній 96 сторінок. Автор присвятив свої спомини дружині Леоні, донькам і внукам. Передмову до книги написав колишній прем'єр Манітоби та Генеральний губернатор Канади Ед Шраєр.

„I Chose Canada" – книга спогадів, збагачена документальним матеріялом, кореспонденцією та словником особового й предметного значення.

Д-р Сергій Радчук починає свої спогади біографічними даними: „Я народився 25 жовтня 1926 року, одиноке дитя Харитона і Віри Радчук (з дому Новосад) в селі Березовичі Володимирського повіту на Волині, в Польщі (тепер Західна Україна)". Далі йде розповідь про дитинство, початкову школу, доленосні часи Другої світової війни, про вимушену еміґрацію, скитальщину і про все, чим вона вітала зірваних зі своєї рідної землі, безпритульних втікачів з України, тоді остаточне вибрання нової батьківщини – Канади. Достойний Ед Шраєр у своїй передмові до книги пише: *„Читаючи цю книгу, доводиться легко погодитися, що вона є рідкісним гостинцем..."*

Для мене ж особливо багато важить таке свідчення автора: „В неділю, 22 червня 1941 року, вранці моїх батьків і мене розбудив громовий рев літаків і гармати вибухів. Совєтсько-німецький кордон був тільки 30 кілометрів від нашого дому, тому ці вибухи звучали дуже виразно. Ми знали, що в цей момент почалася війна...

Наш народ радів з відступом совєтських сил, бо тоталітарного сталінського режиму з його каґебівським апаратом йому було досить. І не взяло багато часу довідатися про ті страхіття, які заподіяло КГБ проти в'язнів по всіх тюрмах нашої области, більшість з яких були вистріляні перед відступом совєтів. Звичайно, ми вітали німців, як „визволителів"... Приватній – бо ініціятиві відкрилася нагода для розвитку... Але тут знову розвиток був пригноблений німецькими окупаційними податками, утисками та іншою несправедливістю", – пише автор. Отже, він дуже виразно говорить про те, чому така велика частина нашого українського народу воліла виходити на скитальщину або ставити совєтському наступові збройний спротив. Крім того, що спогади д-ра Р. Радчука – матеріял великої ваги для його рідні і для земляків-волинян, вони чітко осмислюють нашу присутність у діяспорі і допомагають канадцям усвідомити, що ми не були і не є якимось тягарем для них, а навпаки – вносимо в скарбницю країн нашого поселення поважну культурну і всяку іншу контрибуцію на рівні науки, навіть провідництва.

Книжку „I chose Canada" (ціна 25 дол. з пересилкою включно) можна придбати, звернувшись до автора (10 Salvia Bay, Garden City, Winnipeg, Manitoba. R2V 2L8, Canada, tel.: (204) 338-8880).

Степан Ярмусь,
протопресвітер

Таїсія Повалій співала у Лівані

КИЇВ. – Концертом у інженерному батальйоні Збройних Сил України, який перебуває у Південному Лівані з місією ООН, народна артистка України Таїсія Повалій розпочала 7 травня акцію під назвою „Ми діти твої, Україно!", присвячену Дню Незалежности України. Метою акції є відродження шефства провідних діячів культури, видатних митців, зірок української естради над Зброй-ними Силами України.

УНІАН

Уточнення

Фотографії, поміщені у „Свободі", ч. 18, з 4 травня, з нагоди відзначення 50-річчя Федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" в Нью-Йорку, робив Роман Івасівка.

СПОРТ

Загальні збори УСО „Тризуб"

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – 18 березня на „Тризубівці" в Горшамі, Пенсильвенія, відбулися 51-ші загальні збори УСО „Тризуб". Збори відкрив голова об'єднання інж. Ігор Чижович. С. Романко відчитав протокол з останніх загальних зборів. Зі звітами виступили Адріян Гаврилів та Іван Німчук – фінансові справи, Тарас Козак – загальний звіт спортової ланки, Ярослав Козак – господарські справи. У об'єднанні є 17 команд копаного м'яча (212 гравців), ланка плавання, тенісу і гольфу. У липні на „Тризубівці" відбулася діяспорна олімпіяда, на якій УСО „Тризуб" посіло перше місце, здобуваючи 66 медалей. І. Чижович підсумував діяльність УСО „Тризуб".

На зборах відбулася дискусія щодо можливости будови басейну на „Тризубівці". Остаточне рішення в цій справі передане надзвичайним загальним зборам, які будуть скликані в разі потреби.

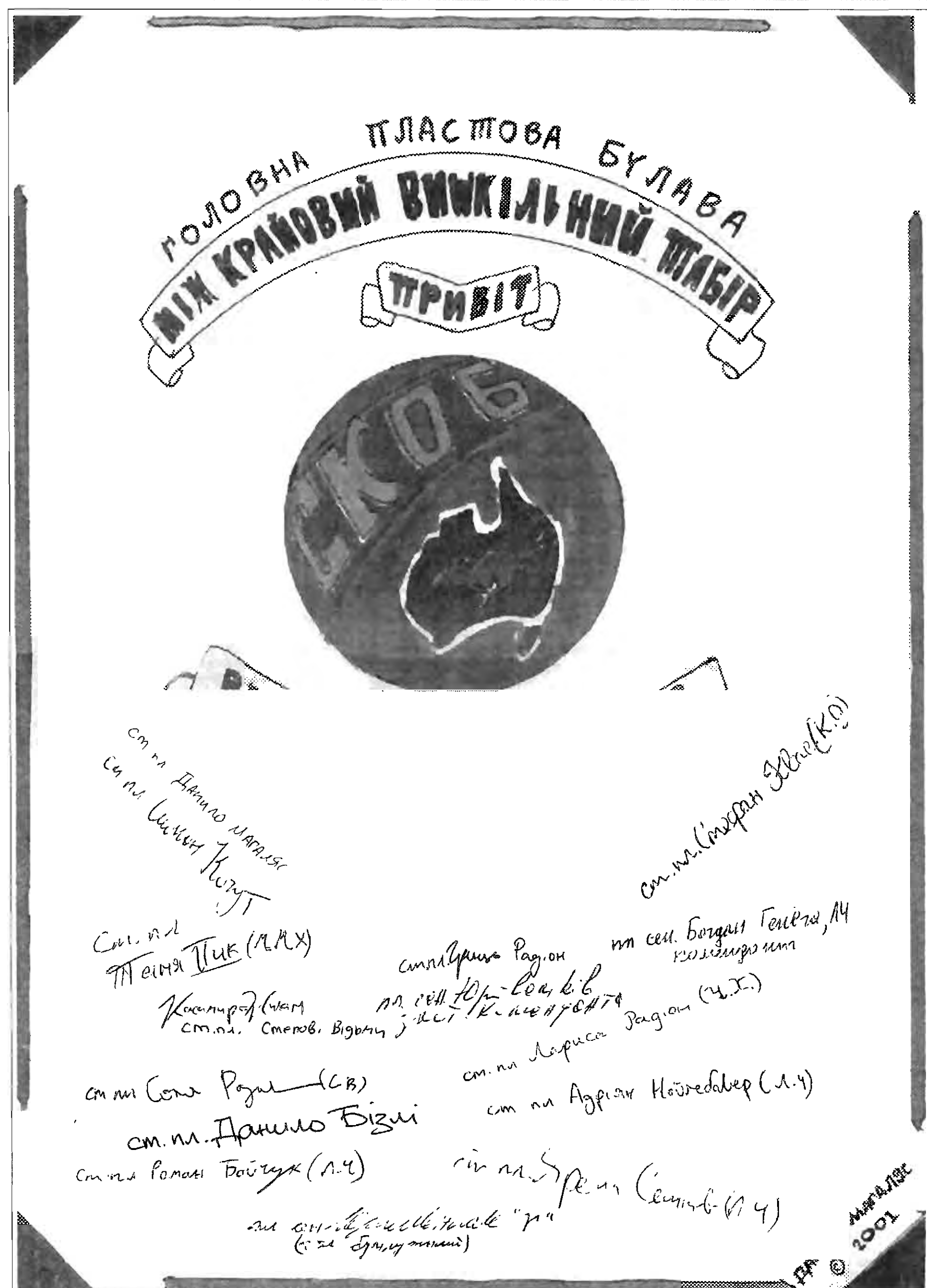
Після уділення абсолюторії уступаючій управі вибрано нову управу УСО „Тризуб" в такому складі: Ігор Чижович – голова (він погодився тимчасово очолити УСО „Тризуб" і на другому засіданні нововибраної управи головою обрано адвоката Євгена Луціва), Орест Ткач, Богдан Чайківський, Орест Лесюк, Тарас Козак і Ігор Конрад – заступники голови; Адріян Гаврилів – скарбник; Володимир Сімків – секретар; Методій Борецький – референт преси; Лариса Дідач – секретарка членства; Ярослав Козак і д-р Іван Павлічка – директори. Товариський суд: Степан Гавриш – голова, Микола Бойчук і Юрій Лесюк – члени. Контрольна комісія: інж. Олег Цюк – голова, Степан Ярема і Петро Кондрат – члени. Голови комітетів: Я. Козак – комітет будівництва, Григорій Долинський – комітет імпрез, Я. Козак – комітет архівів і документації, інж. Богдан Сірий – комітет інвестицій і Галина Дубіль – комітет розваг і пікніків. Правничий дорадник – адвокат Юрій Фаріон.

Методій Борецький

Плавання

На запитання кореспондента німецької газети "Ді пресе" про ставлення до спорту Яна Клочкова відповіла, що плавання за її 18 років життя їй не набридло, адже Яна вже є дворазовою олімпійською чемпіонкою (на дистанціях 200 та 400 метрів) та володаркою бронзової медалі на дистанції 800 метрів кролем. Не дивлячись на такі солідні заслуги, Яна дуже проста у спілкуванні і приємна дівчина, пише газета. Вона висока і симпатична, але не виглядає такою неприступною, як її колеґи по спорту Ван Алсмсік та Алсгамер. „Це, напевно, через моє походження, – пояснює Яна. – У нас в Україні зовсім інше життя, ніж, приміром, в Центральній Европі. В нас люди стриманіші. Мене, звичайно, пізнають на вулиці, але ніхто не переслідує мене як суперзірку".

Плавання, яким Яна займається з восьми років, є її пристрастю. Головні пляни Яни – це Олімпіяда 2004 року в Атенах. „Я дуже хочу туди потрапити і обов'язково перемогти!" – говорить Яна.

Футбол

Ігри 21-ої тури чемпіонату України можуть внести деякі корективи до верхньої частини турнірної таблиці, адже і „Динамо", і "Шахтар" зустрічаються з командами, що реально можуть дати бій фаворитам. В Києві чемпіони України, динамівці, зустрічаються з представником Донецька – „Металюрґом", і можна з певністю сказати, що гірники зроблять все, щоб допомогти своїм землякам з „Шахтаря" у чемпіонському змагові з Києвом. Про те, що на стадіоні „Динамо" відбудеться справжній футбольний бій, говорить і те, що в першому колі „Динамо" та „Металюрґ" зіграли внічию 0:0, до того ж футболісти Донбасу мають намір поборотися за путівку до змагань за еврочаші. Нині вони відстають від „Дніпра", що йде третім, на 7 точок.

Протистояння „Шахтаря" та „Металіста" буде не менш захоплюючим, і нехай не вводить в оману результат гри першого кола між цими командами. В Донецьку харківські футболісти поступилися з рахунком 8:0. В зимове міжсезоння „Металіст" долучив до своїх лав таких досвідчених гравців, як Мізін, Паляниця та Гецко.

Крім того, харків'яни в другому колі національної першости зазнали поразки на своєму полі тільки від київського "Динамо", з рахунком 2:0. Та й за словами деяких гравців чемпіонів України, саме „Металіст" є однією з тих команд, що зможуть відібрати точки у кращої команди нинішнього чемпіонату.

Але не лише ігри кращих заслуговують на увагу. Не менш цікаве протистояння відбудеться в зустрічі нещодавніх півфіналістів Чаші України „Дніпра" та ЦСКА. Нагадаємо, що в грі за чашу перемога була за армійцями Києва (3:1), отже, претенденти на „бронзові" нагороди зроблять все можливе, щоб взяти реванш та ще більше наблизитися до лідерів.

Гра між „Таврією" та "Карпатами" в Симферополі взагалі носить европейський характер. Нещодавно обидві команди подали заявку на участь від України в Чаші Інтертото, що є перехідним турніром до Чаші УЕФА. І змагатиметься в цьому турнірі та команда, яка після 20 травня перебуватиме на вищому місці в турнірній таблиці (нині „Карпати" мають 26 точок, „Таврія" - 24).

Результати ігор 21-го кола

„Динамо" – „Металюрґ" Д	– 2:0
„Металіст" – „Шахтар"	– 1:1
„Таврія" – „Карпати"	– 3:1
„Кривбас" – „Сталь"	– 1:0
„Дніпро" – ЦСКА	– 2:0
„Металюрґ" З – „Ворскла"	– 0:0
„Металюрґ" М – "Нива"	– 5:1

Молодіжна збірна України (вік гравців до 19 років) у повторній відкритій грі до чемпіонату Европи перемогла з рахунком 1:0 футболістів Греції. Отже, українські футболісти вибороли путівку на фінальну частину континентальної першости, що пройде влітку цього року в Фінляндії.

Результат гри, звичайно, викликає задоволення, але, на жаль, тільки результат, тому що сама гра не була цікавою. Вже з стартових хвилин гри футболісти обох команд почали демонструвати агресивний футбол, особливо відзначилися гості, і вже на 20-ій хвилині зустрічі правий захисник гостей був вилучений з поля за порушення правил гри проти Лисицького. А цьому епізоду передувало зіткнення гравців обох команд, після якого футболіст збірної України Олег Шкред з розбитою головою залишив поле. Сама ж гра проходила мляво, і лише в останні 15 хвилин гри команди змогли продемонструвати футбол, на який заслуговував міжнародний статус гри.

Після забитого ґоля здавалося, що збірна України переможе без проблем. Але українські футболісти вміють ускладнювати собі життя: на 50-ій хвилині представник київського „Динамо" в збірній Віталій Лисицький отримав другу жовту картку і дещо урівняв шанси обох команд. У першій грі, яка проходила в Греції, українці зіграли внічию 1:1. Щоб довести гру до загальної перемоги без зайвих проблем, потрібно було лише забити ще один ґоль, але в останній момент їм щоразу не вистачало майстерности. Варто зауважити, що в цій грі суддя показав 7 жовтих карток та дві – червоні.

Більшість з футболістів, що вийшли на поле в формі збірної України, 17 червня поїде до Аргентини, де вони візьмуть участь в чемпіонаті світу як віце-чемпіони Европи.

Прес-служба Федерації футболу України спростувала поширену в Інтернеті та в деяких засобах масової інформації вістку про перенесення гри Україна – Вірменія 5 вересня зі Львова до Києва. Викликає здивування поширення провокаційної інформації, що призводить до напруження напередодні важливих офіційних ігор збірної за вихід до фінальної частини чемпіонату світу-2002.

Гокей

В опитуванні „Яка команда найбільше вас здивувала впродовж відбіркової тури Чемпіонату світу?" українській збірній віддали свої голоси більше 70 відсотків респондентів. Українська команда вийшла до наступного кола після перемоги над командою Латвії (4:2), а перед тим програла американцям (3:6) та шведам (4:0). Якби американці не зіграли внічию зі шведами (2:2), українці не потрапили б до наступного кола.

У чемпіонаті Східньо-Европейської гокейної ліґи збірна України програла Фінляндії 7:1 і втратила шанс вийти до чвертьфіналу.

Календарець тенісових турнірів в 2001 році

30 червня –1 липня	– УСЦАК-Схід в індивідуальних і подвійних іграх – Союзівка
1–3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15–16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6–7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 471-го Відділу УНС

З днем 1-го травня 2001 року, Відділ 471 був з'єднаний з Відділом 434-им, секретарем якого є:

ОЛЕКСАНДРА ДОЛЬНИЦЬКА

Просимо членів 471-го Відділу звертатися у всіх справах забезпечення до секретаря 434-го Відділу на адресу:

Mrs. Alexandra Dolnycky
6571 14th Ave.
Montreal, QC H1X 2W5
(514) 722-5023

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", квітень 2001 р.

100 дол.	Пастушок Василь	Свартмор, Па.
95	Члени нарад Головного Уряду	УНС
60	Шегедин Тарас	Савт Орандж, Н.Дж.
55	Вронський Володимир	Ґрінлавн, Н.Й.
50	Томоруг Ярослав	Кренфорд, Н.Дж.
	Дніпровий А.	Бутвин, Па.
	Полон Оксана	Пен Ян, Н.Й.
	Трембіцький Володимир	Бруклин, Н.Й.
45	Ляшенко Микола	Аламеда, Каліф.
	Мирошниченко І.	Гот Спрінгс, Арк.
40	Сось-Гайда Катерина	Сан Антоніо, Тек.
35	Цап-Лябросс Романа	Марлборо, Н.Дж.
	Вагнер Євген	Лонґквейл, Кве., Канада
30	Храневич Оксана	Сікокус, Н.Дж.
	Процик Роман	Нью-Йорк, Н.Й.
25	Гірняк Зірка	Кліфтон, Н.Дж.
	Матковський Степан	Рочестер, Н.Й.
	Босий Михайло	Чикаго, Ілл.
	Джуль Павло	Ґроссе Пт. Шор, Миш.
	Кричик Олександер	Лорейн, Огайо
	Рожняк Степан	Валлінґфорд, Конн.
20	Гаврилів Микола	Парма, Огайо
	Ставничий Юрій	Кіннелон, Н.Дж.
	Цетенко Вячеслав	Венес, Фла.
	Дмитренки Петро і Віра	Маршфілд, Масс.
	Клек Андрій	Ферв'ю Парк, Огайо
	Кривенко Олександер	Сан Сиӣ, Аріз.
	Мандрусяк Надія	Норт Порт, Фла.
	Новосівський Тарас	Девон, Па.
	Щесюк Володимир	Ґарден Сиӣ, Миш.
18	Стадниченко Валентин	Лібек, Німеччина
	Стадниченко Валентин	Лібек, Німеччина
15	Гавірко Зеновія	Помпано Біч, Фла.
	Копач В.	Ріджвуд, Н.Й.
	Куриляк Василь	Торонто, Онт., Канада
	Мисько Катерина	Кергонксон, Н.Й.
	Витанович Ю.	Далас, Тек.
	Базюк Ярослав	Воррен, Миш.
	Красовський Микола	Порт Шарлот, Фла.
	Лобур Василь	Ріджвуд, Н.Й.
	Мельникович Михайло	Парма, Огайо
	Стахів Денис	Мідлсекс, Н.Дж.
	Свідзинська Ольга	Львів, Україна
	Витанович Юрій	Делас, Тек.
	Яцук Петро	Окала, Фла.
10	Андріюки Василь і Марта	Дарієн, Конн.
	Борисюк Петро	Ветерсфілд, Конн.
	Босий Михайло	Чикаго, Ілл.
	Брикович Л.	Монреал, Кве. Канада
	Бучма Джеймс	Квінс Виллидж, Н.Й.
	Белень Ярослав	Чикаго, Ілл.
	Верхогляд Микола	Бервин, Ілл.
	Черний Юрій	Орадел, Н.Дж.
	Хома Степанія	Клівленд, Огайо
	Досій Дмитро	Флашинг, Миш.
	Фусяк Анна	Джерзі Сиӣ, Н.Дж.
	Голіян Михайло	Елмвуд Парк, Ілл.
10 дол.	Гулей Зеновія	Вaварсінг, Н.Й.
	Кравченюк Степан	Джерзі Сиӣ, Н.Дж.
	Меринюк Богдан	Монреал, Кве., Канада
	Макарушка-Колодій О.	Мейплвуд, Н.Дж.
	Петрик Федор	Левіттавн, Па.
	Романів Микола	Норт Берген, Н.Дж.
	Стефанів Борис	Едмонтон, Алб., Канада
	Апонюк Катерина	Едмонтон, Алб., Канада
	Бабяк Марія	Болдер, Кол.
	Чубенко Микола	Роял Овк, Миш.
	Держко Евстахій	Лортон, Ва.
	Довбенко Катерина	Гіпсонія, Па.
	Дубас Павло	Чертсей, Кве., Канада
	Ґембатюк Богдан	Бриджпорт, Конн.
	Гаврилюк Степан	Йонкерс, Н.Й.
	Кічоровська Теодозія	Форест Гіллс, Н.Й.
	Крук Мирослава	Воррен, Миш.
	Кривка Микола	Литл Фолс, Н.Й.
	Кухарчук Григорій	Бруклин Гтс. Огайо
	Кушнір Василь	Гемонд, Інд.
	Лешко Анна	Парсипані, Н. Дж.
	Леус Віктор	Тарзана, Каліф.
	Лоза Уляна	Баффало, Н.Й.
	Мадзелян Василь	Ситрус Гайтс, Каліф.
	Марущак Василь	Кліфтон, Н.Дж.
	Мізюк О.	Порт Орендж, Фла.
	Паньковн Степан і Галина	Порт Шарлот, Фла.
	Поліщук Володимир	Лейквуд, Н.Дж.
	Ранюк Анна	Гайт Парк, Масс.
	Сайкевич Неоніла	Баффало, Н.Й.
	Салдит Оксана	Амгерст, Н.Й.
	Шількевич Степан	Трентон, Н.Дж.
	Тимів Євгенія	Колонія, Н.Дж.
	Векляк Іван	Плейнфілд, Н.Дж.
5 дол.	Березовський Степан	Чикаго, Ілл.
	Біланюк Ярослав	Дагластон, Н.Й.
	Дзюбинські Богдан і Анна	Еванстон, Ілл.
	Фединяк Володимир	Чикаго, Ілл.
	Мирошниченко-Кузьма Галина	Тенерсвілл, Н.Й.
	Городиський Андрій	Бордентавн, Н.Дж,
	Якубовська Маріяна	Баффало, Н.Й.
	Ящишин Іван	Самерсет, Н.Дж.
	Кіст Михайло	Ла Ґрандже, Ілл.
	Клименко Григорій	Клифтон, Н. Дж.
	Коритовський Володимир	Гемтремк, Миш.
	Майстренко Галина	Стетен Айленд, Н.Й.
	Майстренко Владислав	Стетен Айленд, Н.Й.
	Мороз Олег	Клівленд, Огайо
	Нагірний Мирон	Ботгелл, Ваш.
	Ощипко Григорій	Отримонт, Кве., Канада
	Пашковська Неоніля	Вестон, Онт., Канада
	Павлюк Іван	Твін Лейкс, Віск.
	Пфланчер Марта	Олбані, Н.Й.
	Підвербицький А.	Скенектеді, Н.Й.
	Піколицький Ярослав	Ла Жолла, Каліф.
	Стельмах Теодор	Лос Анджелес, Каліф.
	Тараско Павло	Лігайтон Па.
5 дол.	Тимів Євгенія	Колонія, Н. Дж.
	Ватраль Микола	Вестон, Онт., Канада
	Вовк Василь	Воррен, Миш.
	Вульчин М.	Мт. Вернон, Н.Й.
	Винницька Надія	Ла Селл, Кве., Канада
	Зварич Сава	Чикаґо, Ілл.
	Біланич Антін	Сідер Нолс, Н.Дж.
	Біскуп Ірина	Вілмінгтон, Дел.
	Бобечко Микола	Клівленд, Огайо
	Богданик Йосип	Чикаго, Ілл.
	Бутрий Іван	Воррен, Миш.
	Цимбал Віктор	Сентер Лайн, Миш.
	Черниченко Іванна	Вест Мілфорд, Н. Дж.
	Долинська Ляриса	Вестфілд, Н.Дж.
	Дубина Лідія	Челтернгем, Па.
	Фостяк Богдан	Сан Сиӣ, Аріз.
	Ґалановський Мирон	Апопка, Фла.
	Гладилович Адольф	Монреал, Кве., Канада
	Гладилович Макс	Кінгстон, Па.
	Івасечко Ольга	Чикаго, Ілл.
	Кікта Володимир	Юніон, Н.Дж.
	Кологривенко Степанія	Гейлсбурґ, Ілл.
	Конрад Каролина	Філядельфія, Па.
	Крупа Борис	Юніонвіл, Конн.
	Леськів Ярослав	Френчтавн, Н.Дж.
	Мандибур Валентина	Ґротон, Конн.
	Мазепа Зеновія	Равдон, Кве., Канада
	Мазур Тарас	Джексон Гайтс, Н. Й.
	Мніщенко Іван	Юніон, Н. Дж.
	Патковська Олександра	Ірвінґтон, Н.Дж.
	Паламар Галина	Філядельфія, Па.
	Павлюк Іван	Твін Лейкс, Віск.
	Пендаківський Осип	Шелтон, Конн.
	Перхулин Микола	Гетисбурґ, Па.
	Пінковський Всеволод	Пентінктон, Б.К. Канада
	Погаратний М.	Елма, Н.Й.
	Шмідт-Слаба Марія	Юніондейл, Н.Й.
	Шийка Василь	Парма, Огайо
	Солод Михайло	Лебанон, Па.
	Стельмах Ігор	Ґлестонбері, Конн.
	Штик Степанія	Монреал, Кве., Канада
	Тромса-Турчак Ірина	Трумбул, Конн.
	Уєчко Любомира	Гемптон Бейз, Н.Й.
	Єрмоленко Валентина	Міннеаполіс, Мін.
	Захарія В.	Іст Медов, Н.Й.
	Зиман Лев	Елленвіл, Н.Й.
2	Лещук Сергій	Сакраменто, Каліф.
1.25	Матищак Володимир	Мокіна, Ілл.
1	Лінинський Микола	Янгставн, Огайо
	Разом	**2,140.25 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

"СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

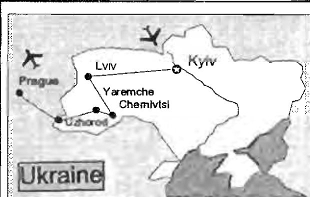
scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

2001 ESCORTED TOURS

Celebrate the 10th Anniversary of Ukraine's Independence with us!!!

HUTSULKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $2400

The most popular of tour itineraries: fly into **Kyiv (4)**, take a sleeper train to **Lviv (5)** and continue by deluxe touring coach: **Chernivtsi (1) Yaremche (2) Uzhorod (2)** and **Prague (2)**. *Plus* Olesko, Zarvanytsia, Kolomyja, Rakhiv, Khust and Kosice.

Departure	**HUTSULKA III**	**July 20, 2001**	**SOLD OUT**
Independence Tour	**HUTSULKA IV**	**August 19, 2001**	**available**
Departuer	**HUTSULKA V**	**Sept. 4, 201**	**available**

ZOZULIA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
11 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $1650

The cities of Ukraine: **Kyiv (4)** and **Lviv (4)**. The first eight days you travel with the Hutsulka tour. From Lviv board a sleeper train to **Budapest (2)** for the flight home.

Departure	**ZOZULIA III**	**July 20, 2001**	**SOLD OUT**
Independence Tour	**ZOZULIA IV**	**August 19, 2001**	**NEW Dept**
Departuer	**ZOZULIA IV**	**Sept. 4, 201**	**available**

CHAIKA

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001
$3600 Twin occupancy Upper deck

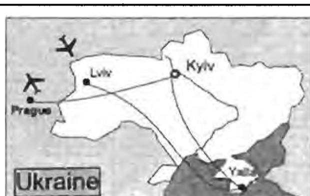
A most comprehensive tour, combines a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa**. Continue by overnight train **to Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2) and Chernivtsi (1)**. Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities**.

HOPAK

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
20 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 19 – Sep 7, 2001 **$2850**
Exclusive bus tour of Eastern Ukraine and Crimea

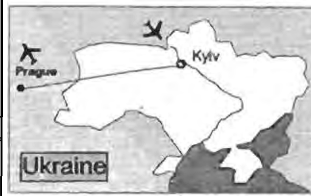
Be in **Kyiv (6)** for the **Independence Festivities**, then join your deluxe coach for a tour of Eastern Ukraine: **Poltava (1), Kharkiv (2), Dnipropetrovsk (2), Zaporizzhia (1)** and **Yalta (5)** visiting **Simferopil, Bakhchysaraj, Sevastopol** and **Swallow's Nest**. Fly to Kyiv and lonnch to **Prague (2)**.

LASTIVKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
16 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 12 – 27, 2001 **$2625**

Fly to **Lviv (4)** then continue by plane to Crimea, **Yalta (5)** for a comprehensive tour of Crimea: **Simferopil, Bakhchysaraj, Sevastopol** and **Swallow's Nest**. Fly to **Kyiv (4)** to partake in the **10th Anniversary Celebrations**, then fly to **Prague (2)**. **Independence Tour Departure**

LYBID

via Czech Airlines
from **NEWARK**
9 DAY All-inclusive Tour
Aug 19 – 27, 2001 **$1650**

Fly to **Kyiv (6)** for the Festivities of **Ukraine's 10th Anniversary of Independence.** Partake in the parades, concerts, festivals and sightseeing. From Kyiv fly to **Prague (2)**, the most exciting and popular tourist destination in Eastern Europe, for a final two days of a most memorable trip.
Independence Tour Departure

МАНДРІВНІ СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ

Під проводом Племени
Перші Стежі

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001 **from $3200**

All of Ukraine, features a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa.** Continue by overnight train to **Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2),** Manyavsky Skyt and **Chernivtsi (1)**. Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities**. Fly to **Prague (2)** for a final two days. Fully chaperoned – limited to PLAST members – Age limit: 18-24
Провідник Др. Володимир Карпинич **Комендант:** пл.сен Ірена Шамрай
Бунчужний: ст.пл. Тарас Ганкевич

TURKEY

via Turkish Airlines from **JFK/NEW YORK**
19 DAY All-inclusive Deluxe Escorted Tour
Sep 28 – Oct 16, 2001 **$2350 twin**

Escorts: Omelan Helbig
Xina Sharko

Arrive in **Istanbul** to begin this lovely deluxe coach tour of exotic Turkey. Itinerary includes: **Ankara, Cappadocia, Aksaray, Antalya, Pamukkale, Izmir, Canakkale** and **Istanbul**. All meals, admission fees, absolutely NO hidden costs, escorted by Scope Escort from USA. Two day mid-tour *Turquoise Coast* stop-over in Antalya. 4 and 5-star hotels throughout itinerary makes this a most memorable trip ***RELATIVES/FRIENDS from Ukraine*** pay only $1700 tw. Includes round trip air Kyiv/Istanbul.

All departures guaranteed!!!

Pope John Paul in Ukraine

Tour Coordinator: **Kvitka Semanyshyn**
Spiritual Guidance: **V.Rev. John Ropke**
Escort (Chicago) **Natalka Shuya**

Tour A

NEWARK *departure*
Jun 22 - July 6
$2160 tw 15 Days

Kyiv	Jun 23 - 25
Lviv	Jun 26 - Jul 04
Budapest	Jul 04 - Jul 06

All inclusive features: Trans Atlantic air via Czech Airlines, firstclass hotels, city tours, inter city transportation: sleeper train Kyiv/Lviv and 100 passenger charter flight Lviv/Budapest (*NEW!*) Modified meal plane, sightseeing, gala dinners, Ukr med insurance visa fee Escort from USA

Tour B ***NEW!!!***

NEWARK *departure*
Jun 18 - July 01
$1200 tw 14 Days

Lviv with family	Jun 19 - 25
Lviv ***Dnister htl***	Jun 25 - 28
Lviv with family	Jun 28 -Jul1

Features: Trans Atlantic air via LOT, 3 nights hotel (bkfst basis) rt transfers and tickets to Papal festivities Ukr. Visa Fee

If you require hotel accommodations for your entire stay in Lviv the additional for 9 nights is @$350 tw

His Holiness Pope John Paul II

Be in Ukraine while history is made!!!
Be in Lviv June 27th for the beatification of many Ukrainian martyrs to sainthood!!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЙОСИФ КУПЧАК

власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: **(732) 442-4660**

• ПРАЦЯ •

Жінка з 2-ма дітьми шукає працю з помешканням в околицях Вашінгтону.

Тел.: (919) 845-3032

Потрібна жінка до опіки над дитиною із замешканням. 7 днів на тиждень. Платня до узгіднення.

Тел.: (215) 722-8377

LOT – Польські авіялінії пошукують досвідченого агента-продавця. Бажаний досвід праці у туристичному бізнесі. Резюме надсилати до:

Sales Dept., LOT Polish Airlines 500, #408, Fifth Ave., New York, NY 10110

Пошукуємо господаря (Superintendent) до житлового будинку (34 апартаменти) для старших осіб. Постійна праця Потрібні знання англійської і української мов, досвід у веденні господарства житлового будинку, власне авто. **Мусить жити у будинку** і надавати допомогу мешканцям будь-коли.

Коротке резюме просимо надсилати до 15 травня 2001 р.

Mrs. Sandra Sharko, Ukrainian Seniors Centre, 30 Notre Dame Ave., Sudbury, Ontario, P3C 5K2.

Tel.: (705) 673-7404
Fax: (705) 673-1137

• ДО ВИНАЙМУ •

До винайму літня хата, вповні загосподарована, 3 спальні, 2 лазнички, вітальня, кухня, 2 милі від Союзівки. Ціна 525 дол. тижнево, 1.800 дол. місячно, 3.500 дол. літо. Замовляти „time share" до 15 травня ц.р.

Тел.: (201) 964-9224 Тарас

• ЗНАЙОМСТВА •

Пані, вдова, біля сімдесятки, пристойна, українка-канадка, познайомиться з паном, вдівцем, українцем-канадійцем, добрих прикмет, замешкалим в Онтаріо, для товариства. Зацікавлених проситься писати: **Postal Outlet, Box 21002, Harwood Place, 290 Harwood Ave., South, Ajax, Ontario, Canada, L1S 1JO.**

• РОЗШУКИ •

Розшукую сестер і братів своєї мами: **МОСУРА МИХАЙЛА, СТЕПАНА, ІВАНА**. Сестер: **МОСУР АННУ, МАРІЮ, ОЛЕНУ**. Їхня мама Мосур Марія і тато Іван виїхали із с. Лукавиця 1911 року і там народилися ці сестри і брати. Останнього листа було отримано в 1973 р. Моя адреса:

Львівська обл., Самбірський р-н, с. Лукавиця, Турецька Марія Осипівна.

VARSOVIA TRAVEL & SHIPPING

74 E. 7th St., Manhattan (between 1-2 Avenue)
Tel.: (212) 529-3256 • Fax: (212) 477-1553
INTERNET – www.varsovia.com

LOT Polish Airlines

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ В УКРАЇНУ

ЛЬВІВ від **$ 435** + податок в одну сторону **$ 305** + податок
КИЇВ від **$ 385** + податок в одну сторону **$ 270** + податок
Квитки до **НЬЮ-ЙОРКУ** в обидві сторони від **$ 499** + податок

ДО ПОЛЬЩІ: • Варшава • Краків • Щецін • Познань • Вроцлав • Гданськ

Лютий 10 – 31 Березень	Квітень 01 – 15 Червень	Червень 16 – 31 Серпень
$ 349 в обі сторони	$ 499 в обі сторони	$ 699 в обі сторони

Запрошення до США • Візи в Україну • **Грошові перекази**
Пачки в Україну – кораблем – **$ 0.59**; літаком – **$1.80**

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

пропонує

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через „**WESTERN UNION**"
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ** до:

МІНСЬКА, РИГИ, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КИЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРГУ, МОСКВИ
- **520 дол. + текс** (в обидві сторони);
- **350 дол. + текс** (в одну сторону)

ЛЬВОВА
- **570 дол. + текс** (в обидві сторони)
- **380 дол. + текс** (в одну сторону)

LOT

Випродаж квитків на ЛІТО 2001 р. - СХІДНЯ ЕВРОПА

HELPING HANDS

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: **(718) 383-7211 • (718) 383-0083**
Fax: **(718) 349-1767** • Free tel.: **1-800-603-7973**
http://www.albatravel.com e-mail:albatravel@aol.com

Нові авта чекають на Вас...

Кредитівка САМОПОМІЧ – НЮ ЙОРК ПОЗИЧАЄ ГРОШІ...

Фінансування до 95% ціни авта!

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branches:
Upstate New York: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Long Island: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

Queens: 32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

SELFRELIANCE
Ukrainian American Federal Credit Union

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка
„САМОПОМІЧ"

Банкові перекази по Америці та Інтернаціонально

Так легко!

Чудова можливість пересилати гроші на Україну!

www.selfreliance.com

FULL SERVICE LOCATIONS
MAIN OFFICE 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL (773)-489-0520
NW Chicago, IL (773)-589-0077 • Newark, NJ (973)-373-7839
Jersey City, NJ (201)-795-4061 • Parsippany, NJ (973)-451-0200

OFFICES: Palatine, IL • Bloomingdale, IL • Palos Park, IL • Munster, IN

Пам'яті д-ра А. Ґорчинського.

10 травня виповнилося 40 днів відходу у вічність д-ра Анастасія (Назя) Ґорчинського. Вміщуємо прощальне слово д-ра Мирослава Харкевича на похороні д-ра А. Ґорчинського.

Ми прощаємо вірного сина перемишлянської землі, що над Гнилою Липою, де в червні 1919 року другий корпус Української Галицької Армії переміг численніше польське військо. Назьові було тоді 5 років і вже з того часу він збагнув гірку долю тих, що програють... Невдовзі почалася його життєва мандрівка – гімназія в Рогатині, медичні студії у Львові, підпільна боротьба, вибух Другої світової війни, продовження медичних студій в Ґіссені та Інсбруці, фахова праця біля Мюнхену, заморське Чикаго.

Постійна важка праця лікаря-громадянина, що здобув звання асоційованого професора Чикаґської медичної школи, вимагала великої посвяти. Для нього медицина стала покликанням так, як священство було покликанням для його батька і старшого брата.

Покійний довгі роки виконував обов'язки секретаря Українського Лікарського Товариства Північної Америки, за що був відзначений грамотою заслуги в 1987 р. У житті він ставив собі за приклад батька, о. Михайла, якому Господь дав ласку відійти під час урочистої Богослужби на Новий рік, а також старшого брата Ростислава, також священика, що його московські кати забрали з церкви, де він правив Святу Літургію.

Св. п. д-р А. Ґорчинський.

Тоді востаннє його бачили живим.

Я особисто знав Назя від 1937 року, як людину миру. Але він не сумнівався, чи вступати в ряди Першої Української Національної Армії і був готовий заплатити найвищу ціну за ідеали, які ця військова формація сповідувала.

Доктор Назьо багато читав і знав. Його цікавили проблеми комп'ютера, астрономії, клонування, він вивчав напам'ять поеми, вивчив еспанську мову.

В особі покійного відійшов у засвіти, відданий, жертвенний батько, ніжний дідусь, вірний приятель, скромна, добра, гарна людина.

Вічна йому пам'ять!

„Любов'ю кривди не вчиню"

Так називається книжка, яку видала Софія Темницька у Львові 1995 року – листування батька, львівського судді Юрія Морачевського з дідом, професором Вацлавом Морачевським. Біблійна любов до ближнього і спадкоємна любов до рідної землі була лейтмотивом під час похоронної відправи в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку і прощання з упокоєною в Бозі св. п. Софією Темницькою (15 вересня 1929 – 25 квітня 2001).

Неминучість і незбагненність смерти завжди тривожить наші душі. Особливо несподіваної смерти – птаха в леті, людини у ході. Важко уявити і важко повірити. Була – і нема. Що ж лишає по собі людина? Один – багатство, статки дітям і внукам, інший – своє ім'я, ще інший – мистецькі твори чи наукові винаходи.

Софія Темницька передає настоятелеві Михайлівського Золотоверхого монастиря о. Дмитрієві визначні пам'ятки іконопису і золотарства зі спадку Людмили Морозової. Київ, 18 червня 2000 року.

Соня Темницька залишає по собі світло – світло своєї душі. Недарма близькі зверталися до неї в пестливій формі – Сонечко, і це дивно поєднувалося з її прізвищем – Сонечко Темницька...

Зболена і виснажена життєвими випробуваннями, вона притягала до себе насамперед шляхетністю. Скромною, а водночас щедрою добротою. Тендітністю, за якою ховалася непересічна сила і твердість. Майже фанатичною любов'ю до України, з якою розлучилася підлітком. Дороговказом на все життя лишилися батькові слова з єдиного листа до неї, тоді дворічної дівчинки (лист від 1 серпня 1931 р.): "Пишу до тебе нашою мовою, і мило було би мені, якби Ти її любила так, як я її люблю". До неї якось особливо пасують священні Стусові рядки:

Тільки тобою
білий святиться світ.
Тільки тобою
повняться бгості віт.
Запарувала
духом твоїм земля.
Тільки тобою
тішиться немовля.
Цвіт калиновий
піниться над водою
Тільки тобою,
тільки тобою.

Коли Україна була недосяжно далеко, Соня шукала її в книгах, у мистецьких творах, у людях. Соня сама творила Україну – спершу в дітях, потім у внуках. А як Україна постала з імперського попелу феніксом з обпаленими крильми, Соня кинулася їй на допомогу. Жила нею і для неї – буквально до останнього віддиху. Свою любов до України вона виявляла дуже конкретно: ішла до хворого професора Мартоса і записувала неоціненні спогади прем'єра УНР, щоб неймовірними зусиллями видати їх потім в НТШ книжкою. Влаштовувала вечори Бориса Мартоса, Миколи Понеділка, Василя Барки. І хто зна, як би було без її бджолиної праці з виданнями "Зорепаду" чи "Жовтого князя"?

Взаємини Морачевських і Стефаників – тема спеціяльного дослідження з окремим розділом про те, як Софія Темницька продовжувала родинну традицію багатолітньою дружбою з Юрієм Стефаником.

Горда, незалежна мисткиня Людмила Морозова саме їй довіряла найінтимніше і найдорожче, називаючи її своїм ангелом-хоронителем. Соня не зважала на власні клопоти і власні болі, мчала до Гантеру, щоб полегшити життя і відхід у вічність Людмили Морозової, бо відчувала в ній споріднену душу. З усіх сил вона старалася якнайкраще виконати волю малярки. Як же боляче було їй стрічатися із заздрісними чи недбалими людьми, з марнославним нерозумінням, виявленим навіть письмово на її адресу: "Якщо ви ще хоч раз візьметеся за несвої справи, я віддам вас до американського суду"... Вона керувалася законами вищого суду. Переступала через дріб'язкову метушню – і далі займалася "несвоїми справами": оплачувала мозаїки в Михайлівському соборі, перевозила в Україну чудотворну ікону, рятувала картини і порцеляну Людмили Морозової, закуповувала й роздавала по школах і бібліотеках України цінні видання, одягала і взувала сиріт, допомагала стипендіями студентам і бідним діячам культури, колишнім політв'язням. Серед її підопічних – паралізований письменник Євген Концевич пенсійного віку і незрячий композитор Ярослав Кльоц – студент-початківець; керамістка Галина Севрук і мистецтвознавець Микола Кагарлицький, лікарі Микола Плахотнюк із Музеєм Шістдесятництва в Києві і Лідія Гук з покинутими немовлятами в Скадовську... Вирушаючи в свою останню поїздку в Україну, Соня лишила мені список своїх стипендистів в Україні, яких вона підтримувала разом із сином Юрієм. Акуратно складений список нараховував 33 особи, а сума допомоги на цей рік становила бл. 9 тис. дол.– і це, крім півтора десятка сиротинців, двох музеїв тощо, які були під її опікою. Сестра милосердя за фахом, С. Темницька несла людям милосердя за покликом душі.

Тепер, з ініціятиви відданих синів Володимира, Юрія й Ореста, створено допомоговий фонд ім. Софії Темницької, покликаний продовжувати акцію милосердя, якого чекають двічі осиротілі діти в сиротинцях, студенти, убогі інтелігенти, колишні політв'язні. Тож Соня продовжує жити не лише в спогадах, а й у своїй суті – в доброчинності.

Надія Світлична

У 40-ий ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

бл. п.

д-ра медицини

ВОЛОДИМИРА ПРОКОПОВА

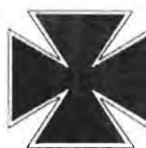
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

будуть відправлені:

в церкві св. Тройці у Спрінгфілд;
в церкві св. Родини у Вашінгтоні. Д.С.;
в церкві св. Андрія у Гемптонбурзі, Н.Й.;
в римо-католицькій церкві st. Johan у Weedsport, NY.

Приятелів і знайомих про молитви за спокій душі Покійного просить

ВІРА ШЕРШЕНЬ

Ділимося сумною вісткою, що 28 квітня 2001 р., після довгої і тяжкої недуги відійшов у вічність на 80 році життя наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ, ВУЙКО і ШВАГЕР

бл. п.

ПЕТРО ВРУБЛІВСЬКИЙ

нар. у Лянцкоруні, Україна.

Довголітній секретар 301 Відділу УНС, комбатант Української Дивізії Галичина, полонений у таборі Ріміні, Італія.

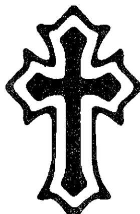
ПАНАХИДА – в п'ятницю, 4 травня 2001 р. в Humes Funeral Home, Addison, IL.
ПОХОРОН – 5 травня 2001 р. на цвинтарі при церкві св. Андрія в Bloomingdale, IL.

У глибокому смутку залишені:

дружина	– ІННА
сини	– АНДРІЙ з дружиною ДЖУДІ
	– ВОЛОДИМИР
сестра	– ГАЛИНА ВИГІННА
племінник	– ЮРКО ВИГІННИЙ з дружиною ПАТРИЦІЄЮ і дітьми ЮРКОМ, мол. і АНДРІЄМ
швагерка	– ЗОЯ ФИЛИПОВИЧ

та рідні в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 1 травня 2001 р., по тяжкій недузі відійшла у вічність наша найдорожча і незабутня МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

св. п.

ЕВДОКІЯ ПАЛАЖІЙ

з дому СНЯТКОВСЬКА

вдова по Дмитрові Палажеві
нар. 10 березня 1913 р. в селі Словіта, Україна

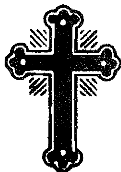
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися з катедри св. Йосафата в Пармі, Огайо, а опісля на цвинтар свв. Петра і Павла.

Залишені у глибокому смутку:

донька	– ДІОНІЗІЯ БРОЧИНСЬКА
син	– д-р РОДІОН з дружиною ОРИСЕЮ
внуки	– СТЕФАНІЯ ДЖЕННІ з чоловіком ДЖЕЙСОНОМ
	– КЛЯВДІЯ БРОЧИНСЬКА
	– МАРТА ПАЛАЖІЙ
	– АНЯ ПАЛАЖІЙ
сестра	– ОЛЬГА ЯВОРСЬКА з родиною в Україні
родини	– КОЗАКІВ
	– БАСЛЯДИНСЬКИХ

та дальша родина в Україні і в Канаді

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 5 травня 2001 р. відійшла у вічність

бл. п.

ЄВДОКІЯ РУДНИЦЬКА

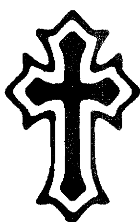
вдова по покійному Омелянові Рудницькому.

ПАНАХИДА і відвідини у Senko Funeral Home в Hempstead, NY.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 9 травня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Володимира у Hempstead, NY, а відтак на Holy Rood Cemetery, Westbury, NY.

У глибокому смутку залишилися:

дочка – ІРЕНА БЛАНЧАРД з чоловіком ҐРЕҐОМ
3 внуки

Вічна Її пам'ять!

З жалем повідомляємо, що по прийнятті Найсвятіших Тайн, у суботу, 28 квітня 2001 р., на вісімдесят першому році життя, відійшла до Бога наша найдорожча
ДРУЖИНА, КУЗИНКА і ТЕТА

бл. п.

ТЕОДОРА (ДОРА) ГАНАС

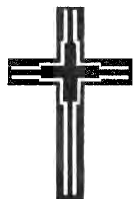
з дому ХАРИШ

ПОХОРОН відбувся 1 травня 2001 р. з церкви Успення Божої Матері в Розмонті на цвинтар Мавнт Рояль в Монтреалі.

Залишила у смутку:

мужа – СТЕФАНА
кузинки – ІВАНКУ ЦЬОЛКО
– ЛЮБУ ЯРМАК-СПІНО
сестрінниць – МАРІЮ РУДЬ
– ІРЕНУ ЯЮС
– КАТЕРИНУ ГОРОДИЛОВУ
дальшу родину і приятелів в Україні, Канаді і США.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з ріднею, приятелями та знайомими, що з волі Всевишнього, 27 квітня 2001 р., відійшла у вічність наша дорога МАМА, БРАТОВА і ТЕТА

бл. п.

КАТЕРИНА ПОПОВИЧ

(ЛЕСЬКО)

нар. 1 лютого 1904 р. в селі Порічче Задвірне, Україна.

Покійна була одною з перших активних засновників Українського Золотого Хреста в Клівленді, Огайо, довгі роки головою 8-го Відділу Українського Золотого Хреста ім. Олени Теліги в Клівленді, а опісля почесною головою того ж відділу. Щиро допомагала новоприбулим скитальцям і була для них доброю порадницею.

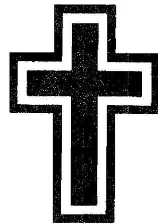
ПАРАСТАС відбувся 29 квітня 2001 р. в похоронному заведенні Колодій-Лазута, Парма.
ПОХОРОН відбувся 30 квітня 2001 р. з церкви св. Андрія в Пармі на український католицький цвинтар свв. апп. Петра і Павла у Пармі.

У глибокому смутку залишилися:

син – СТЕФАН ПОПОВИЧ
братова – МАРІЯ ҐЕЛЬ
кузени – КАТРУСЯ КАПІТАНЕЦЬ з родиною
– ФРЕД ПОПОВИЧ
– СТЕЛЯ ЛЕМІЩУК з родиною

Замість квітів родина просить складати пожертви на Український Золотий Хрест – Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля.
Чеки виписувати на: Ukrainian Gold Cross, та висилати на адресу:
Steve Popovich, 7726 York Rd., Parma, OH 44130.

Вічна їй пам'ять!

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерти нашої найдорожчої і ніколи незабутньої ДОНІ, ДРУЖИНИ, МАМИ і СЕСТРИ

бл. п.

АННИ ШВАБЮК

з дому КОСИК

яка відійшла у вічність 24 травня 2000р.

Вічна Її пам'ять!

Залишилися у глибокому смутку:

чоловік – ЮРІЙ
син – ДАНИЛО
батьки – МИКОЛА і СОНЯ КОСИКИ
брат – ПЕТРО з дружиною ЛІДОЮ і дітьми
та ближча і дальша родина.

Будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Миколая у Філядельфії;
в церкві св. Марії у Вилла Словтсбурґ, Н.Й.;
та в Україні, в церкві свв. Петра і Павла в Дрогобичі і в церкві у Залужанах.

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ НЕВІДЖАЛУВАНОЇ СМЕРТИ

бл. п.

д-ра ПЕТРА МІРЧУКА

політично-громадського діяча, в'язня польських та німецьких тюрем і концтаборів, виховника молоді, автора численних історичних праць про боротьбу та діячів визвольного руху ОУН-УПА.

Родина запрошує рідних, знайомих, друзів і співробітників Покійного на

ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА

що відбудеться

в суботу, 19 травня 2001 р.

о год. 10-ій ранку – заупокійна св. Літургія В церкві Христа Царя у Філядельфії, Па.
о год. 12-ій ранку – ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА на могилі Покійного на цвинтарі св. Марії у Факс Чейс, Па.

Горем прибита родина.

У глибокому смутку повідомляємо, що 28 квітня 2001 р. відійшла у вічність на 19 році життя наша найдорожча
ДОНЯ, СЕСТРА і ВНУЧКА

бл. п.

ОКСАНА СТРИЖАК

ПОХОРОН відбувся у середу, 2 травня 2001 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишені:

мама – ГАНЯ
тато – БОГДАН
брат – ОМЕЛЯН
бабця – МАРІЙКА СТРИЖАК
дідо – ІВАН МАКСИМІВ
тета – ОРИСЯ СТРИЖАК
вуйко – СТЕФАН МАКСИМІВ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Їй пам'ять!

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIV

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER:(973) 817-1340 • FAX: (973) 984-4075

Weichert Realtors®
WEICHERT ONE STOP.
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
Професійний продавець забезпечення УНС
EUGENE OSCISLAWSKI
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 732 583-4537• fax: 732 583-8344
E-mail:matawan96@aol.com

ВАРКА БАЧИНСЬКА
Професійний продавець забезпечення УНС
BARBARA BACHYNSKY
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
101 East 16th St., apt. 2E,
New York, NY 10003
tel.: 212-533-0919

Фірма „КАРПАТИ“
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Веерер **(917) 491-6150**

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн.. Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870;

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International
ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683

ДРУКАРНЯ COMPUTOPRINT CORP.
МАРІЯ ДУПЛЯК – власник
Виконуємо друкарські роботи
- книжки
- журнали
- брошури
- коверти, канцелярійні друки
- візитівки
- весільні запрошення на різних мовах

35 Harding Ave, Clifton, NJ 07011
tel.: 973 772-2166 • fax: 973 772-1963
e-mail: computopr@aol.com

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
- ВОДІННЯ під впливом алькоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

ФІРМА „МІСТ“
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 460-4302 • 1-888-633-7853

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

НОВІ ВІДЕО-КАСЕТИ з України
ГАЛИЧИНА – АПОН 7803. *Ціна 30 дол.*
Можна замовляти інші відео-касети з України.

7788	Ансамбль бандуристів з Києва.
7789	Танцювальний ансамбль Павла Вірського.
7790	50-та річниця ансамблю „Верьовка“
7797	Свята Літургія – править Папа Іван Павло II в Римі.
7797-В	Молебень.

Ціна 25 дол. за кожну касету,
APON RECORD Comp., Inc.
P. O. Box 3082, Long Island City, NY 11103.
Tel.: (718) 721-5599
Ми можемо переробляти ваші приватні відео-касети з европейської на американську систему.

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 459 дол.+tax
(round trip)
390 дол.+tax (one way)
Нью-Йорк/Львів – 628 дол.+tax
(round trip)
425 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!

Зробіть подарунок своїм близьким!

KARPATY
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario, Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com

Плянуєте Вашу подорож – звертайтесь до нас за фаховою порадою

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
Швидко, надійно, конфіденційно за найнижчими цінами!
протягом 2–7 днів

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри. На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких.

а також пропонуємо:
ДОСТАВУ ХАРЧОВИХ ПАЧОК з каталоґу

ДОСТАВУ ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

Найкращі ціни на квитки

на всі авіялінії світу

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

